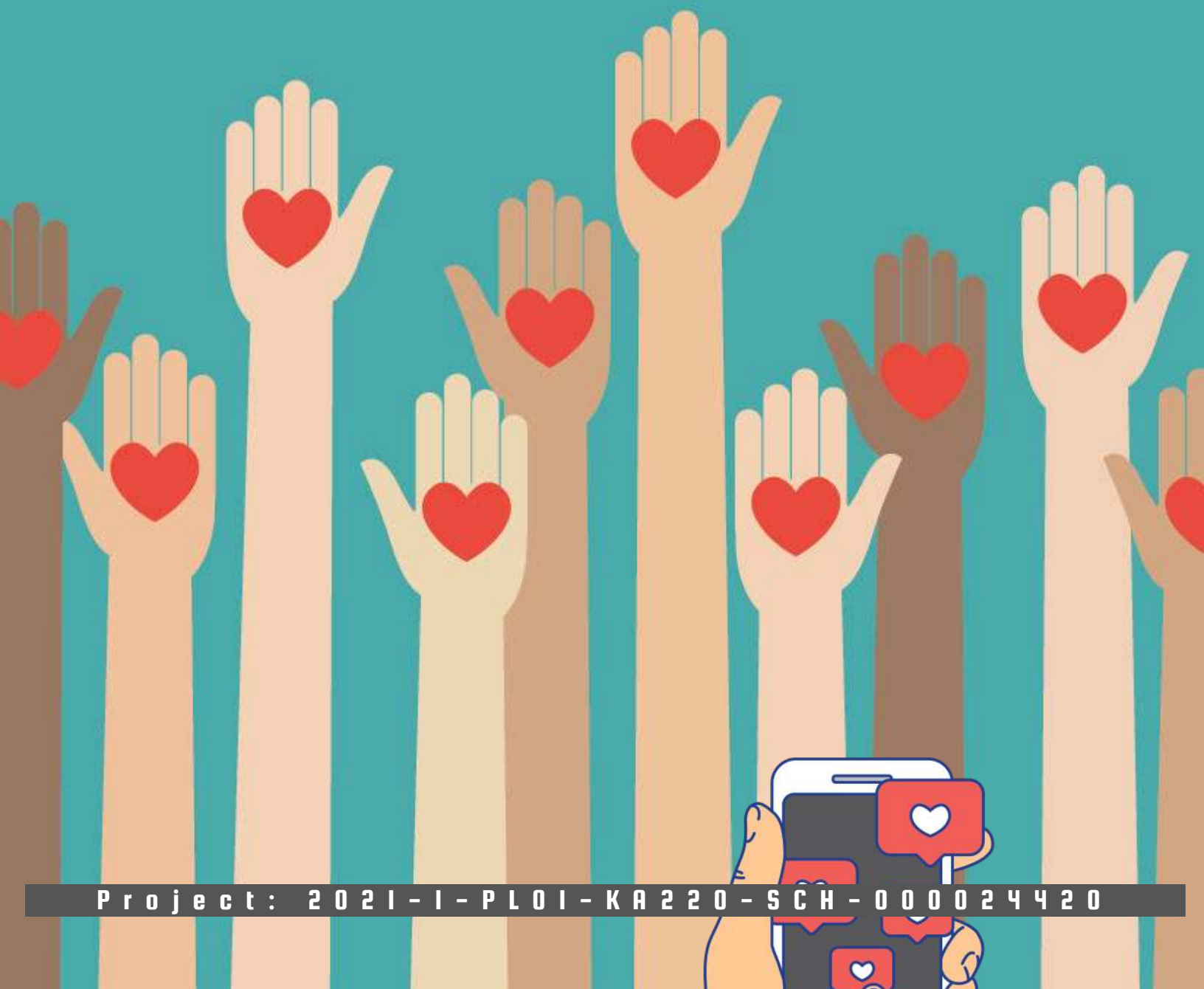

Metodologia odgrywania teatru forum przeciwko ksenofobii

Koncepcja metodologii szkoleń

Project: 2021-1-PL01-KA220-SCH-000024420

SAYNOPHOBIA

Projekt: 2021-1-PL01-KA220-SCH-000024420

PR2 A1 Metodologia odgrywania teatru forum przeciwko ksenofobii

Koncepcja metodologii szkolenia

Ten program szkoleniowy i metodologia zostały zainspirowane potrzebą bardziej interaktywnego i angażującego podejścia w klasach i nauczania uczniów, jak uchwycić rzeczywistość otwartym umysłem i przezwyciężyć uprzedzenia. Aby zrobić to w bardziej efektywny i skuteczny sposób, proponujemy metodologię opartą na technikach scenicznych i teatrze forum w szczególności. Cztery główne zasady osadzone w tej koncepcji szkoleniowej są określane jako "podejście InterInn":

1. Metodologia interakcji - wzajemna komunikacja, reakcja i wpływ są warunkami wstępnymi do budowania bezpiecznego, działającego i zrównoważonego środowiska dla teatru forum;

2. Interdyscyplinarność - inspirowana zasadami różnych form sztuk scenicznych skonsolidowana w koncepcji teatru forum;

3. Wzajemne powiązania - postawienie się w sytuacji kogoś innego i w ramach interakcji z innymi członkami grupy wzmocnienie empatii i zrozumienia dla różnorodności innych;

4. Innowacyjność- innowacyjne połączenie metod i zasad, aby uwolnić wyobraźnię i zainspirować uczniów w procesie budowania nowego, tolerancyjnego i akceptującego środowiska.

WPROWADZENIE

Jakie są ogólne cele projektu?

Naszą wizją jest wykorzystanie teatru forum i mikroedukacji do walki z ksenofobią wśród uczniów szkół średnich. Poprzez te podejścia staramy się wspierać u uczniów empatię, szacunek, wyrażanie siebie i wyrażanie współczucia, tworząc w ten sposób integracyjne środowisko, które pozwala osobom o dowolnym pochodzeniu i kulturze czuć się akceptowanymi i docenianymi

Teatr forum to forma teatru, która pozwala członkom publiczności na interakcję z akcją rozgrywającą się na scenie. Ten rodzaj skutecznie uczy widzów, a także samych wykonawców krytycznego myślenia o kwestiach społecznych, takich jak ksenofobia. Poprzez postawienie się w sytuacji osób dotkniętych ksenofobią, uczniowie zyskają wgląd w to, jak ich słowa i działania mogą mieć głęboki wpływ na ludzi wokół nich

Z drugiej strony mikroedukacja jest metodą edukacji, która zachęca do krótszego czasu nauki poprzez koncentrację na bardziej szczegółowych tematach. Dzięki takiemu podejściu możemy poprowadzić uczniów szkół średnich przez ukierunkowane działania, które pomogą im zrozumieć przyczyny ksenofobii i dlaczego jest ona zła.

Dzięki tym działaniom mogą nauczyć się nowych sposobów wyrażania siebie bez strachu i osądzania ze strony innych. Mogą również otrzymywać informacje zwrotne od rówieśników lub nauczycieli, co pomoże im rozwinąć umiejętności wyrażania siebie i komunikacji z osobami z różnych środowisk.

Ostatecznie naszym celem jest, aby uczniowie szkół średnich uczestniczyli zarówno w przedstawieniach teatru forum, jak i mikroedukacji, aby stali się bardziej wyrozumiali i szanowali tych, którzy się od nich różnią. Mamy nadzieję, że działania te nie tylko poprawią ich świadomość społeczną, ale także wzmocnią ich kompetencje, których potrzebują, aby zaangażować się w ważne dyskusje na temat różnorodności kulturowej bez obaw i osądzania innych.

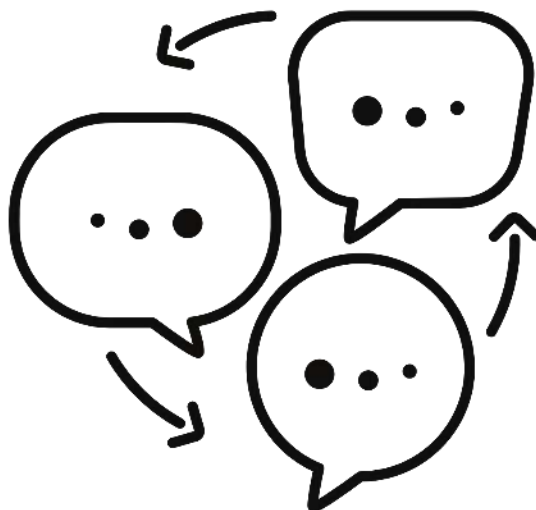
Naszymi głównymi celami są:

1. Wspieranie działań przeciwko problemom międzykulturowym, takim jak rasizm i lęki społeczne w UE. Rasizm i lęki społeczne w UE mają kluczowe znaczenie dla wspierania większego zrozumienia, akceptacji i szacunku między różnymi kulturami. Działania te obejmują zwiększanie świadomości różnic międzykulturowych, zachęcanie do dialogu między grupami, kwestionowanie postrzegania różnych kultur, pielęgnowanie konkretnych umiejętności, takich jak radzenie sobie z radykalizacją, wyrażanie uczuć i współpraca oraz poszukiwanie rozwiązań istniejących konfliktów. Ma to na celu stworzenie środowiska, w którym każdy może się uczyć z doświadczeń i wiedzy innych osób. Ostatecznie, dzięki lepszemu komunikacji, relacjom społecznym i międzynarodowej świadomości kulturowej, społeczności będą w stanie zaakceptować różnice i stworzyć silniejsze więzi, które doprowadzą do większej jedności w UE.

2. Pielęgnowanie konkretnych umiejętności, takich jak radzenie sobie z radykalizacją, pomaga budować silniejsze podstawy dla społeczności, aby przezwyciężyć uprzedzenia i zachowania oparte na nienawiści, które często są źródłem problemów międzykulturowych w UE. Zapewnienie zasobów, które koncentrują się na pomaganiu jednostkom w wyrażaniu swoich uczuć w konstruktywny sposób, jednocześnie ucząc, jak współpracować, nawet jeśli nie zgadzają się w konkretnych kwestiach jest niezbędne do stworzenia atmosfery wymiany i zaufania. Co więcej, pozwala to również ludziom kwestionować założenia dotyczące innych kultur i odkrywanie nowych rozwiązań, które mogą zbliżyć różne strony zamiast je od siebie oddalać.

3. Zwiększanie świadomości różnic międzykulturowych ma kluczowe znaczenie dla wspierania harmonii w UE, ponieważ daje ludziom możliwość zapoznania się z koncepcjami, które wcześniej mogły być dla nich nieznane lub źle rozumiane z powodu ograniczonego dostępu lub doświadczenia z innymi kulturami. Pomaga to zmniejszyć osąd wobec innych, co ostatecznie może zmniejszyć niechęć lub wrogość między różnymi grupami. Budowanie mostów między tymi podziałami może również pomóc w stworzeniu bardziej tolerancyjnego społeczeństwa, które poprawi jakość życia we wszystkich krajach w obrębie UE.

4. Podważanie utrwalonego postrzegania różnych kultur ma również zasadnicze znaczenie dla poprawy relacji między członkami różnych społeczeństw. Zachęca jednostki do myślenia poza tym, co uważają za słuszne lub niesłuszne na podstawie własnych doświadczeń lub pochodzenia zamiast z punktu widzenia innej kultury. Uzyskanie wglądu w to, jak inni mogą postrzegać daną kwestię inaczej niż oni, może doprowadzić ich do znalezienia wspólnej płaszczyzny podczas omawiania kontrowersyjnych tematów lub rozwiązywania konfliktów między stronami zaangażowanymi w dany problem.

5. Lepsze wyniki w komunikacji, relacjach społecznych i międzynarodowej świadomości kulturowej oznaczają znalezienie sposobów, aby każda grupa w regionie UE rozumiała się nawzajem, aby wspierać wzajemny szacunek niezależnie od różnic zdań. Wymaga to zwracania uwagi na język używany podczas omawiania drażliwych tematów i uważnego słuchania. W ten sposób każda ze stron ma szansę wypowiedzieć się bez przerywania- są to dwa elementy, które wymagają starannego rozważenia, jeśli chcemy osiągnąć znaczący postęp, szczególnie przy próbie nawiązania dialogu międzykulturowego. Dodatkowo, podejmowanie kroków w celu uwzględnienia różnic poprzez obchodzenie świąt, zwyczajów, tradycji itp., daje ludziom możliwość docenienia tych, którzy różnią się od siebie, jednocześnie zyskując większe uznanie dla własnej kultury - co prowadzi do bardziej harmonijnych warunków życia dla wszystkich zaangażowanych

Why are we preparing this methodology?

Projekt Saynophobia będzie obejmował czterofazowe podejście do zwalczania ksenofobii poprzez teatr forum. Pierwsza faza obejmie partnerów tworzących dobre praktyki w całej UE w zakresie zwalczania ksenofobii, które mogą być następnie wykorzystane jako podstawa do opracowania szkoleń na temat rozwiązywania i ograniczania ksenofobii za pomocą kreatywnych podejść, takich jak teatr forum. Drugą fazą tego projektu jest opracowanie metodologii szkoleniowej, w której doświadczeni trenerzy stworzą interaktywne sesje, aby pomóc uczestnikom zrozumieć i zająć się kwestiami związanymi z ksenofobią za pomocą kreatywnych metod, takich jak teatr forum i improwizacja. Uczestnicy będą zachęceni do czerpania z własnych doświadczeń podczas zajmowania się tymi tematami i nauczą się nowych technik, które mogą wykorzystać do tworzenia pozytywnych zmian w swoich społecznościach.

W trzeciej fazie projektu stworzona zostanie e-platforma Saynophobia. Platforma ta zapewni materiały online dla osób, które ukończyły szkolenia, umożliwiając im dostęp do informacji o zasobach i wydarzeniach związanych ze zwalczaniem ksenofobii za pomocą kreatywnych podejść, takich jak teatr forum. Będzie ona również zawierać forum dyskusyjne, na którym uczestnicy będą mogli dzielić się pomysłami, zadawać pytania lub wyrażać obawy dotyczące ich pracy w tym obszarze.

Czwarta i ostatnia faza tego projektu obejmuje stworzenie przewodnika Saynophobia do radzenia sobie z ksenofobią poprzez teatr forum. Ten przewodnik przedstawia najlepsze praktyki radzenia sobie z ksenofobią i zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobów opracowania praktycznych ćwiczeń z wykorzystaniem teatru forum. Techniki obejmują improwizację, opowiadanie historii poprzez wymyślanie i odgrywanie scenariuszy, tworzenie interaktywnych przedstawień i inne strategie. Są one zaprojektowane tak, aby dokładnie pokazać rzeczywiste sytuacje i dają wgląd w to, jak ludzie doświadczają dyskryminacji lub przeżywają strach w różnych kontekstach.

Projekt Saynophobia zapewnia innowacyjne podejście do przewycięzania kwestii związanych z ksenofobią poprzez wykorzystanie kreatywności i wyobraźni jako narzędzi do tworzenia pozytywnych zmian w społecznościach. Połączenie tradycyjnej edukacji z kreatywnymi metodami artystycznymi, takimi jak teatr forum, umożliwia osobom ze wszystkich środowisk - bez względu na wiek czy płeć - poznanie kwestii związanych z zachowaniami ksenofobicznymi i rozwijanie umiejętności skutecznego radzenia sobie z nimi w angażujący sposób. Co więcej, wyposażając jednostki w niezbędne narzędzia do walki z uprzedzeniami i nietolerancją, stają się one wzmocnionymi agentami w promowaniu integracji społecznej w całym społeczeństwie.

Proponowane podejście

Używamy technik sztuki performatywnej (w szczególności improwizacji i teatru forum) w celu radzenia sobie z postawami ksenofobicznymi wśród uczniów; Nasze podejście do radzenia sobie z ksenofobicznymi postawami wśród uczniów obejmuje wykorzystanie specjalnie zaprojektowanych technik sztuki scenicznej.

Skupiamy się na wykorzystaniu improwizacji i teatru forum, które są potężnymi narzędziami zachęcającymi do kreatywnych sposobów rozwiązywania problemów i pozwalają uczestnikom odkrywać różne punkty widzenia w bezpiecznym i wspierającym środowisku. Improwizacja może pomóc uczestnikom w tworzeniu spontanicznych scenariuszy, podczas gdy teatr forum zachęca ich do opracowywania strategii rozwiązywania problemów społecznych, takich jak ksenofobia. Poprzez łączenie tych dwóch elementów, umożliwiamy uczniom aktywne angażowanie się w znaczące rozmowy na temat ich własnych doświadczeń, a także doświadczeń innych osób.

Skupiamy się na wykorzystaniu improwizacji i teatru forum, które są potężnymi narzędziami zachęcającymi do kreatywnych sposobów rozwiązywania problemów i pozwalają uczestnikom odkrywać różne punkty widzenia w bezpiecznym i wspierającym środowisku. Improwizacja może pomóc uczestnikom w tworzeniu spontanicznych scenariuszy, podczas gdy teatr forum zachęca ich do opracowywania strategii rozwiązywania problemów społecznych, takich jak ksenofobia. Poprzez łączenie tych dwóch elementów, umożliwiamy uczniom aktywne angażowanie się w znaczące rozmowy na temat ich własnych doświadczeń, a także doświadczeń innych osób.

Dlaczego używamy technik sztuk performatywnych?

- sztuki performatywne umożliwiają jednostce analizowanie i kwestionowanie stereotypów i uprzedzeń
- sztuki performatywne aktywują wyobraźnię aktorów/uczestników, tym samym umożliwiając im wyobrażenie sobie różnych scenariuszy i sposobów wyjścia z pewnych sytuacji"
- sztuki performatywne odblokowują empatię
- sztuki performatywne mogą zapewniać różny poziom wolności w zakresie konstruowania wymyślonych światów
- opanowanie improwizacji jest kluczem do udanego i skutecznego zastosowania teatru forum

Podejście do technik sztuk performatywnych może być skutecznym sposobem na przełamanie ograniczeń kulturowych i społecznych, a także rozwijać umiejętności kreatywnego rozwiązywania problemów. Korzystając z tych technik, uczestnicy mogą badać granice swojej wyobraźni i wymyślać innowacyjne rozwiązania, które wcześniej mogły zostać przeoczone. Improwizacja jest szczególnie ważną umiejętnością w stosowaniu teatru forum, ponieważ pozwala ludziom spontanicznie reagować na zmiany w scenie lub otoczeniu bez konieczności planowania z wyprzedzeniem. Co więcej, pozwala im odgrywanie różnych narracji i sytuacji, co zachęca do empatii i pozwala na wgląd w to, co inna osoba może myśleć lub czuć w danej sytuacji. Techniki sztuk performatywnych są również przydatne do odkrywania trudnych tematów, takich jak rasizm i dyskryminacja w bezpiecznym środowisku. Tworząc sceny, które bezpośrednio odnoszą się do tych kwestii, uczestnicy mogą uzyskać głębsze zrozumienie złożoności ucisku przez system i tego, w jaki sposób wpływa to na życie osób nim dotkniętych

Dzięki temu procesowi mogą rozwinąć współczucie dla tych, którzy są nieproporcjonalnie dotknięci tymi niesprawiedliwościami, ostatecznie pomagając stworzyć społeczeństwo integracyjne, w którym każdy jest ceniony i szanowany.

1. Rola nauczycieli

Dlaczego nauczyciele odgrywają ważną rolę w tym procesie?

- nauczyciele/trenerzy są zaufanymi partnerami w procesie edukacji formalnej i nieformalnej
- nauczyciele/trenerzy są kluczowym zasobem do przekazywania wiedzy, umiejętności społecznych i postrzegania
- nauczyciele/trenerzy kierują procesem dojrzewania emocjonalnego i socjalizacją uczniów

Nauczyciele/trenerzy jako zaufani partnerzy w procesie edukacji formalnej i nieformalnej

Zacznijmy od definicji zaufania i partnera. Według Tschannen-Moran zaufanie jest ogólnie definiowane jako ludzie, którzy dzielą wspólne troski i potrzeby i którzy cenią zaufanie w swoich relacjach (Tschannen-Moran, 2004). Patrząc na to partner jest ogólnie określany jako osoba, która jest zaangażowana w tę samą działalność z inną osobą lub osobami. W przypadku obu terminów co najmniej dwie osoby są zaangażowane w działanie. Biorąc pod uwagę te dwa terminy w dziedzinie edukacji, możemy odnieść się do zaufanego partnerstwa edukacyjnego. Partner jest postrzegany jako równy sobie, który służy pomocą i wsparciem, głównie uczniom. W rezultacie współpraca nauczyciela i ucznia jest niezbędna do ustanowienia zaufanego partnerstwa wspierającego osiągnięcie celów procesu uczenia się

Badania pokazują, że uczniowie lepiej angażują się w naukę, lepiej zachowują się w klasie i w różnych sytuacjach, gdy ufają swojemu nauczycielowi. Kiedy relacja między nauczycielem a uczniami jest silna, można zaobserwować poprawę w zaangażowaniu uczniów w proces edukacyjny (uczenie się i nauczanie, frekwencja, wyniki w nauce).

Patrząc na proces edukacyjny, edukacja formalna jest najbardziej znaną formą edukacji, ponieważ odbywa się w instytucji edukacyjnej, jest ustrukturyzowaną i systemową formą uczenia się. Podczas gdy edukacja pozaformalna odbywa się poza programem edukacji formalnej, łącząc edukację formalną i nieformalną. Edukacja pozaformalna kładzie nacisk na dobrowolne i aktywne uczestnictwo i jest ściśle związana z potrzebami i zainteresowaniami uczestników.

Teatr forum może być łatwo wykorzystywany w różnych kontekstach uczenia się, w edukacji formalnej i pozaformalnej. Wracając do zaufania i partnerstwa, nauczyciele i trenerzy muszą zbudować zaufanie i wspierać uczniów w tym procesie. Mogą wykorzystać następujące sposoby budowania zaufania:

Wyrażaj się jasno - teatr forum ma określone zasady, które mogą być przekazywane uczniom w prosty i zrozumiały sposób. Kiedy przekazujesz informacje i wydajesz instrukcje, upewnij się, że są one jasne dla uczniów, a oni rozumieją twoje przesłanie i to, co muszą zrobić.

Bądź przygotowany - zaufanie uczniów wzrasta, gdy mają przed sobą przygotowaną osobę. Dobrze się przygotuj, upewnij się, że znasz zasady teatru i sposób jego realizacji. Zapoznaj również uczniów z technikami i grami, aby czuli się bardziej swobodnie podczas zabawy w teatr forum.

Bądź zaangażowany - twoja postawa jest bardzo ważna, uczniowie ufają wiarygodnym ludziom. Aby zdobyć ich zaufanie, musisz wykazać się zaangażowaniem i dotrzymywać danego im słowa.

Bądź kontaktowy i wspierający - pierwszym krokiem do nawiązania kontaktu z uczniami jest uważnie ich wysłuchać i udzielić im wsparcia. Pokaż, że doceniasz ich wkład i wysiłek podczas wykonywania teatru forum. Bądź uważny podczas zajęć, ponieważ uczniowie mogą wyczuć, że jesteś nieobecny myślami.

Nauczyciele/trenerzy jako kluczowy zasób do przekazywania wiedzy, umiejętności społecznych i postrzegania

Przekazywanie wiedzy, umiejętności społecznych i percepcji uczniom w procesie edukacji jest sztuką, w której nauczyciel powinien być artystą, posiadającym duże umiejętności w zakresie posługiwania się odpowiednimi narzędziami i metodami. Korzystając z odpowiednich metod nauczania, nauczyciele mogą stworzyć przyjazną atmosferę i zachęcić uczniów do przewyższania osobistych ograniczeń, lęków, budowania zaufania i poszerzania wiedzy.

Formalna edukacja może być sztywna i rygorystyczna dzięki tradycyjnym metodom nauczania, które polegają na przekazywaniu informacji. Podczas gdy alternatywne metody nauczania angażują uczniów, polegają na angażowaniu wszystkich zmysłów uczestników.

Teatr forum jest jednocześnie specyficzną i skuteczną metodą, dającą nauczycielom możliwość przekazywania wiedzy, umiejętności społecznych i percepcji w pozytywny sposób. Metoda ta oferuje idealną konfigurację, w której uczniowie będą mogli w stanie zrozumieć realia społeczne, postawy ksenofobiczne, ucisk, dyskryminację, zastanowić się nad nimi i przeciwdziałać im. Oprócz wiedzy na temat realiów społecznych, rozwiną umiejętności społeczne, takie jak skuteczna komunikacja, rozwiązywanie konfliktów, aktywne słuchanie, empatia i zrozumienie złożonych sytuacji życiowych.

Nauczyciele/trenerzy kierujący procesem dojrzewania emocjonalnego i socjalizacji uczniów

Dojrzałość emocjonalna i socjalizacja uczniów jest niezwykle ważnym procesem, który wpływa nie tylko na wyniki i osiągnięcia akademickie uczniów, ale także na ich codzienne życie i relacje z innymi. Jest on znany jako społeczno-emocjonalne uczenie się (SEL), które jest określane przez specjalistów edukacyjnych jako "proces rozwijania samoświadomości, samokontroli i umiejętności interpersonalnych, które są niezbędne do osiągnięcia sukcesu w szkole, pracy i życiu".

W konsekwencji rozwój emocjonalny i społeczny uczniów wpływa na ich rozwój i proces uczenia. Badania pokazują, że uczniowie dobrze rozwinięci emocjonalnie są szczęśliwsi, bardziej zmotywowani do nauki i uczestniczenia w zajęciach lekcyjnych, wykazują pozytywne nastawienie i osiągają lepsze wyniki w nauce niż rówieśnicy o słabiej rozwiniętych umiejętnościach emocjonalnych i społecznych (Hyson 2004; Kostelnik et al. 2015)

Specjaliści podkreślają również kluczową rolę rodziców i rodziny w rozwoju społeczno-emocjonalnym dzieci. Tymczasem, poza rolą rodziców w tym procesie, nauczyciele stają się kluczowymi aktorami w kierowaniu dojrzałością emocjonalną i procesem socjalizacji uczniów, ponieważ spędzają oni większość czasu w szkole. Uczenie się społeczno-emocjonalne zyskało na znaczeniu w systemie edukacji i jest coraz bardziej w centrum uwagi.

Oczekuje się, że nauczyciele nauczą uczniów, jak zdawać egzaminy, wykonywać zadania, żeby stawać się istotami ludzkimi, które posiadają umiejętności niezbędne do odnoszenia sukcesów w szkole i w życiu. Rzeczywiście nauczyciele są świadomi swojej odpowiedzialności za pomaganie uczniom w osiągnięciu dobrych wyników w nauce i pomagają im w rozwoju osobistym. Cały ten proces przyczynia się do tego, że uczniowie stają się wszechstronnymi osobami gotowymi do radzenia sobie w różnych sytuacjach życiowych i odnoszenia sukcesów.

W odniesieniu do rozwoju społeczno-emocjonalnego uczniów specjaliści identyfikują trzy kluczowe elementy:

- Działanie: podkreślanie właściwych zachowań uczniów z punktu widzenia społecznego i sposobów, które stymulują uczenie się.
- Uczucia: uczniowie są w stanie zrozumieć emocje innych i kontrolować własne emocje.
- Myślenie: uczniowie utrzymują koncentrację, regulują uwagę i myśli.

Aby poprowadzić uczniów przez te elementy, rola nauczycieli jest kluczowa i muszą oni stosować odpowiednie metody i strategie przyczyniające się do rozwoju społecznego i emocjonalnego uczniów. Związane z wykorzystaniem teatru forum i sztuk performatywnych, obejmują one wszystkie trzy elementy i przyczyniają się do ich rozwoju

W teatrze forum uczniowie uczą się, jak powinni zachowywać się społecznie, ponieważ tworzy on konfliktowe sytuacje społeczne, takie jak akty ksenofobii, rasizm, dyskryminacja, przemoc, którymi należy się zająć, i kończy się najlepszymi rozwiązaniami zaproponowanymi przez publiczność w celu rozwiązania tych konfliktów. Idąc dalej, uczniowie są w stanie uczyć się o uczuciach, rozumieć uczucia innych, wczuwając się w rolę postaci, a także są w stanie poznać własne uczucia podczas refleksji po spektaklu. Aktorstwo pomaga uczestnikom nauczyć się kontrolować własne emocje w różnych sytuacjach życiowych.

Ze względu na swoją złożoność, teatr forum stanowi wyzwanie dla myślenia uczniów, są oni zobowiązani do pozostania skupionymi, regulowania uwagi i myśli podczas występu, podczas recytacji, podczas przejścia od postaci do prawdziwej osoby, którą są i odwrotnie. Podczas całego procesu uczniowie ćwiczą umiejętności rozwiązywania problemów, empatii, krytycznego myślenia, samoświadomości, samokontroli i umiejętności interpersonalnych.

Jaka jest rola nauczyciela w całym tym procesie?

Nauczyciel jest mistrzem, który prowadzi uczniów, wspiera ich i zwraca uwagę na cały proces. Wykorzystując siłę teatru forum i metod sztuki performatywnej, nauczyciele promują rozwój społeczno-emocjonalny, tworzą więzi i dobre relacje z uczniami, pomagają im czuć się bezpiecznie i pewnie, wzmacniają zachowania społeczne oraz rozwiązywanie konfliktów i wyzwań społecznych, pomagając uczniom w osiągnięciu dojrzałości społeczno-emocjonalnej, która pomoże im w radzeniu sobie z rzeczywistymi problemami i przekształci ich w dobrze uformowane i wykształcone osoby.

Potrzeba zasobów

- identyfikacja luk w wiedzy i przygotowaniu nauczycieli w odniesieniu do stosowania kreatywnych metod interaktywnych (wykorzystaj raporty krajowe i raport końcowy z badań)
- Potrzeba zasobów zidentyfikowana przez nauczycieli (wykorzystaj raporty krajowe z badań ankietowych)

Według analizy teatr forum ma zastosowanie w realizacji projektu dla 58,1% nauczycieli w Polsce. Jednak raczej nie mają oni doświadczenia w stosowaniu tej metody. Jedną z przyczyn może być brak zasobów, ponieważ tylko 25% ma do nich dostęp. Nauczyciele twierdzili, że nowe kreatywne podejście byłoby najbardziej skuteczne w ich pracy z wrogo nastawioną młodzieżą.

Ponad 48% z nich uważa, że warsztaty byłyby dla nich najbardziej przydatną pomocą we wdrażaniu teatru forum w ich pracy. Interaktywne moduły i samouczki wideo są również według nich atrakcyjnymi zasobami.

Bardzo podobne wnioski płyną również ze Słowacji. Główne zalecenia są następujące: istnieje tylko niewielka ilość odpowiednich zasobów, które nauczycielom i osobom pracującym z młodzieżą dostarczają informacji na temat kreatywnych sposobów radzenia sobie z ksenofobią. Nawet jeśli takie istnieją, wielu respondentów o nich nie wie. Dlatego też należy usprawnić ich tworzenie i kanały dystrybucji (być może za pośrednictwem mediów społecznościowych lub poprzez współpracę między szkołami itp.).

Należy opracować szkolenia, filmy, kursy online i podręczniki dotyczące kreatywnych sposobów łagodzenia ksenofobicznych postaw wśród młodych ludzi. Powinny być one opracowywane i rozpowszechniane wśród nauczycieli i osób pracujących z młodzieżą.

Potrzeba zasobów jest również bardzo widoczna w krajach innych partnerów. Wszystkie zalecenia koncentrują się na wspieraniu procesu edukacyjnego przez nowoczesne zasoby oparte na kreatywnych metodach

Nauczyciele, osoby pracujące z młodzieżą, trenerzy i inni edukatorzy również potrzebują dodatkowych zasobów i wsparcia, aby pomóc nauczycielom w podnoszeniu świadomości na temat różnic kulturowych i pomóc im w rozpoczęciu kwestionowania utrwalonego postrzegania różnych kultur w ich pracy.

Nauczyciele, którzy pracują z dziećmi w swoich klasach powinni przejść szkolenie na temat tego, jak najlepiej radzić sobie z rasizmem w klasie, ponieważ jest to dla nich trudne, gdy mają do czynienia z negatywnym nastawieniem do nowo przybyłych lub z ksenofobią wśród uczniów, którzy pochodzą z różnych środowisk innych niż kultury zachodnioeuropejskie. Nauczyciele muszą otrzymać wsparcie w postaci ćwiczeń, przykładów, opisu praktycznych zagadnień, dobrych praktyk itp., aby czuć się pewnie, korzystając z kreatywnej metodologii i narzędzi.

METODOLOGIA TWORZENIA TEATRU FORUM PRZECIWKO KSENOFOBII

1. Przegląd koncepcji metodologii

Zainspirowani siłą sztuk performatywnych w rozwiązywaniu problemów społecznych i kwestionowaniu utrwalonych postaw i uprzedzeń, postanowiliśmy stworzyć metodologię dla teatru forum przeciwko ksenofobii. Metodologia ta może służyć jako praktyczne narzędzie do zaproponowania kroków w kierunku osiągnięcia jak największych korzyści z kreatywnych zastosowań teatralnych wśród grup studentów.

Metodologia składa się z 3 modułów:

MODUŁ 1 Opanowanie zasad improwizacji w celu zbudowania solidnych podstaw dla zastosowania w teatrze forum

MODUŁ 2: Wykonywanie teatru forum - zasady i praktyczne porady

MODUŁ 3: Scenariusze przedstawień teatru forum

MODUŁ 1 wprowadza teatr improwizowany jako środek do skutecznego stosowania teatru forum opartego na improwizacji i tylko podstawowych scenariuszach. Obejmuje podstawy teoretyczne, a także praktyczne gry pozwalające zdobyć doświadczenie w aktywowaniu potencjału twórczego i odblokowywaniu lęków i napięć związanych z występowaniem na scenie.

MODUŁ 2 wyjaśnia filozofię teatru forum i jego genezę jako integracyjnej i angażującej formy teatru związanej z tematami sprawiedliwości społecznej. Przedstawia również "zasady" tworzenia teatru forum w oparciu o scenariusze i improwizację. Praktyczne porady przedstawione w tym module wyjaśniają również ostateczny cel takiego przedstawienia, którym jest osiągnięcie najkorzystniejszego wyniku w rozwiązaniu konfliktów, tym samym kwestionując, analizując i przewyższając postawy ksenofobiczne.

MODUŁ 3 składa się z banku scenariuszy, które można wykorzystać w celu przeprowadzenia teatru forum. Każdy z nich wprowadza tylko podstawowe informacje o tym, kim są postaci, co robią i gdzie to robią. Każde przedstawienie może być oparte na scenariuszu, a następnie rozwijane zgodnie z interwencjami publiczności, a także reakcjami "aktorów".

Jak stosować metodologię krok po kroku?

Przed rozpoczęciem stosowania tej metodologii krok po kroku, osoby, które ją stosują muszą poświęcić trochę czasu na omówienie głównych tematów ksenofobii i odrzucenia opartego na stereotypach i uprzedzeniach. Muszą być świadomi znaczenia i przejawów takich postaw, chociaż niektórzy z nich mogą nawet je podzielać.

Krok 1: Opanuj zasady improwizacji, zapoznając się z jej zasadami, a następnie zastosuj je w praktyce w grach improwizacyjnych. Zaczynij od "Gry na rozgrzewkę, przezwyciężenie napięcia i nauka podstawowych zasad" (MODUŁ 1). Niech to pierwsze ćwiczenie/spotkanie będzie całkowicie skoncentrowane na uwalnianiu napięć i odblokowaniu lęków. Nie wprowadzaj jeszcze teatru forum.

Krok 2: Kontynuuj proces przygotowania, grając w gry improwizacyjne. Zaczynij od 2-3 najłatwiejszych gier, a następnie wybierz kolejne 2-3 z grupy "Zaawansowane gry rozwijające dodatkowe umiejętności" (MODUŁ 1). Niech to drugie spotkanie będzie całkowicie skoncentrowane na przezwyciężaniu napięcia, lęków i aktywowaniu kreatywności. Nie wprowadzaj jeszcze teatru forum.

Krok 3: Przedstaw wiedzę i zasady teatru forum (MODUŁ 2). Rozgrzewka z jedną łatwą i jedną zaawansowaną grą improwizacyjną przed każdym ćwiczeniem/ występem teatru forum (MODUŁ 1) Jeśli wykonujesz kilka scenariuszy w jednym przedstawieniu rozgrzewkę przeprowadź tylko przed pierwszym. Za każdym razem zmieniaj zabawy. Po rozgrzewce wybierz scenariusz z banku scenariuszy (MODUŁ 3) i utwórz grupę aktorów i publiczności. Przydziel role ze scenariusza, wybierz Jokera i odegraj rolę.

Krok 4: Interakcja z publicznością za pomocą moderowania. Wejdź w interakcję z publicznością, wykorzystując moderującą postać żartownisia (Joker). Niech publiczność zaproponuje pewną zmianę w przebiegu akcji, pozwalając ochotnikom z publiczności, aby weszli na scenę i stali się jej częścią. Po dojściu do najbardziej korzystnego i satysfakcjonującego zakończenia przedstawienia, cała grupa może wykorzystać trochę czasu na omówienie i przeanalizowanie tego, co wydarzyło się w przedstawieniu, które działania wywołały konflikt i dlaczego.

Krok 5: Po pewnym czasie, na przykład po rozegraniu wszystkich scenariuszy, uczniowie mogą wymyślić własne podstawowe scenariusze, tworząc ramy w oparciu o informacje KTO, CO i GDZIE.

Krok 6: Aby urozmaicić swoje działania, po zapoznaniu się z teatrem forum, możesz wypróbować inne aplikacje teatru forum (wymienione jako Dodatkowe zasoby).

MODUŁ 1: Opanowanie zasad improwizacji w celu zbudowania solidnych podstaw dla zastosowań teatru forum

Tło teoretyczne - podstawowe zasady improwizacji w ich powiązaniu z teatrem forum

Słowa "improwizować" i "improwizacja" są pochodzenia łacińskiego i zawierają trzy części – "im" przedrostek używany jako negacja, "pro" oznaczający "poprzedzać" i "visare" oznaczające "widzieć". Ze szczyptą wyobraźni można łatwo przetłumaczyć ten czasownik jako "robienie czegoś bez wcześniejszego przygotowania lub radzenie sobie z nieoczekiwaną sytuacją". Potrzeba improwizacji może wydawać się stara jak świat, ale w rzeczywistości znajduje swoje miejsce w dzisiejszym świecie bardziej niż kiedykolwiek wcześniej.

Jeśli wyobrazimy sobie XXI wiek jako bezlitosną grę wideo, w której wszystkie postacie są współzależne i uwikłane w złożoną zmieniającą się sieć, możemy zdać sobie sprawę, że współcześni ludzie potrzebują innego podejścia. Ludzie dzisiaj komunikują się inaczej i znacznie intensywniej, codziennie korzystają z technologii i mają dostęp do mnóstwa informacji, postrzegają i uczą się z niespotykaną dotąd prędkością.

Wszystkie te zmiany i wyzwania wymagają nowej perspektywy ludzkiego zachowania, która jest znacznie bardziej elastyczna, adaptacyjna i improwizacyjna niż kiedykolwiek wcześniej.

Improwizacja to proces twórczy, który dzieje się "tu i teraz". Wystarczy wyobrazić sobie konkurentów w programie Survivor i spróbować pomyśleć, jak mogliby "przetrwać" bez improwizowania i używania myślenia kombinatorycznego. Ktoś mógłby argumentować, że improwizacja nic nie znaczy, ponieważ nie jest oparta na wiedzy. I się pomylić. Ponieważ cała wiedza i doświadczenie, które zgromadziliśmy i przechowaliśmy przez całe nasze życie są w rzeczywistości głównym motorem naszych zdolności improwizacyjnych.

Teatr improwizowany sięga czasów sprzed wprowadzenia pisma, kiedy to starożytni ludzie bawili się przy ognisku. Zwykle odtwarzali sceny z tego, co postrzegali w świecie lub praktykowali mistyczne rytuały, oddając się spontaniczności i radości

Szczyt jej rozwoju został osiągnięty w drugiej połowie XVI wieku wraz z włoską komedią improwizowaną - *commedia del'arte all'improvviso*. Pod koniec XVIII wieku teatr improwizowany zaczął zanikać, by kilka wieków temu zostać odkrytym na nowo przez pedagogów i reżyserów teatralnych, takich jak Viola Spolin i Keith Johnstone. Są to ludzie, którzy nadają wygląd współczesnego teatru improwizowanego, wymyślając zasady, systemy i gry. Teatr improwizowany w swej istocie jest areną **spontaniczności**.

Ta arena jest równoległą rzeczywistością na granicy racjonalnej i spontanicznej świadomości. Aktor przejmuje kontrolę nad sytuacją, pomysłem i postaciami, ale daje wolność swoim spontanicznie rodzącym się myślom i reakcjom. Trzy klucze do tego szczególnego miejsca to wyobraźnia, inspiracja i uwaga. Ale mogą one otworzyć drzwi tylko wtedy, gdy aktor pozbędzie się blokującego go strachu. Opisany mechanizm zawsze działa w kontekście komunikacji, czyli wspólnego tworzenia wymyślanego świata ramię w ramię z partnerem (aktorem, przyjacielem, współtwórcą).

W teatrze improwizowanym wszystkie sceny są wymyślane tu i teraz, nie ma wstępnego scenariusza, a jedynie kluczowe okoliczności dające informacje o tym kto, gdzie i co się dzieje. Zazwyczaj publiczność sugeruje te okoliczności, proponując, kim są ludzie na scenie (np. jaki jest ich zawód), gdzie się znajdują i co robią. Wszystkie szczegóły i interakcje na scenie są wymyślane przez aktorów w danym momencie. Niektóre z najważniejszych zasad improwizacji, które uwalniają kreatywny potencjał aktorów to:

Zasada porozumienia ("tak, i...") - Ta podstawowa zasada improwizacji przypomina aktorom, że cokolwiek zostanie zaproponowane podczas gry improwizowanej, muszą powiedzieć "tak" i kontynuować jej ulepszanie. Jeśli wydaje się to niemożliwie, wystarczy obejrzeć "Yes Man" z Jimem Carreym. Pamiętaj jednak, że choć w rzeczywistości konsekwencje niekontrolowanego porozumienia mogą wydawać się katastrofalne, w teatrze mogą prowadzić do bezcennych odkryć

Zasada "Nic nie jest złe" - podczas budowania wyimaginowanej sytuacji tu i teraz, bardzo ważne jest uwolnienie umysłu i upewnienie się, że nikt nie będzie cię za nic winił ani zarzucał ci czegokolwiek. Dlatego powinieneś zaakceptować wszystkie sugestie jako prawdziwe i ważne, łączyć je i wykorzystywać wszystko, co rodzi się w danej chwili, jako materiał do improwizacji.

Zasada "Spraw, aby twój partner wyglądał dobrze" - ta zasada przypomina ci, że najważniejszą rzeczą nie jest konfrontacja z partnerem, ale wsparcie go. Działając razem z partnerem, powinieneś zawsze starać się wydobyć z niego to, co najlepsze. W ten sposób biografia i relacje między postaciami są tworzone szybko i skutecznie. Przestrzeganie tej zasady pomaga uniknąć konfliktów podczas improwizacji.

Zasada "Staraj się być obiektywny, a nie oryginalny" - kiedy próbujesz zaproponować oryginalne pomysły tylko ze względu na ich oryginalność, prawdziwość sceny jest niszczona i staje się ona nieautentyczna. Jeśli starasz się być obiektywny i pokazać swoją prawdziwą naturę w scenie, odniesiesz sukces, ponieważ trzymasz się własnej intuicji i impulsów, które sprawiają, że jesteś interesujący i różnisz się od innych.

Zasada grupy - kiedy jesteś częścią improwizowanego występu, powinieneś zawsze starać się być częścią grupy i postrzegać ją jako jeden żywy organizm. Powinieneś podążać za sytuacją na scenie, aby w porę i adekwatnie reagować w każdym momencie.

Dlaczego dbamy o improwizację, jeśli wszystko, czego chcemy, to kwestionowanie naszych osądów, uprzedzeń i stereotypów na temat ludzi, którzy się od nas różnią? Cóż, jak każdy głęboko zakorzeniony nawyk, postawy ksenofobiczne mogą być trudne do przezwyciężenia albo nawet do dyskusji. Dlatego najpierw musimy odrzucić wszystkie subiektywne i analityczne postrzeganie naszej istoty i zanurzyć się w ogromnym świecie nieznanym, nieplanowanym, nieoczekiwanych kreatywnych decyzji. Krótko mówiąc improwizacja będzie instrumentem, a teatr forum będzie formatem tej przygody. Aby przygotować się do tworzenia teatru forum, musisz najpierw uwolnić swój potencjał twórczy. To tak jak ze śpiewaniem - jeśli chcesz zaśpiewać coś pięknego w najpiękniejszy możliwy sposób, musisz najpierw rozgrzać struny głosowe odpowiednimi ćwiczeniami. Oto kilka ćwiczeń i gier, które rozgrzeją Twoją kreatywność i uruchomią wyobraźnię:

Praktyczne porady - gry improwizowane

Zasady opisane powyżej można ćwiczyć i opanowywać poprzez różne gry improwizacyjne. Granie i przyzwyczajanie się do nich jest bardzo ważne jako wstępne przygotowanie do występów w teatrze forum. Pomagają się zrelaksować, wykorzystać kreatywność, pozbyć się wszelkiego rodzaju blokujących lęków, oczekiwań i wymagań wobec samego siebie.

→ Gry na rozgrzewkę, przezwyciężenie napięcia i naukę podstawowych zasad

"Pozwól nam, zrobimy..."

Zasady: Wszyscy uczestnicy są rozstawieni po całym pomieszczeniu. Jeden z nich (ten, który zrobi to pierwszy) mówi na głos: "Zróbmy... "dodając jakąś czynność (np. poskoczmy na jednej nodze, zatańczmy, klaszczmy w dłonie itp.). Wszyscy pozostali powtarzają podekscytowani to samo to samo, co usłyszeli "zróbmy..." i wszyscy zaczynają wykonywać tę czynność. W pewnym momencie inny uczestnik mówi "zróbmy ...", wprowadzając kolejną czynność. Wszyscy powtarzają tę propozycję podekscytowani i zaczynają wykonywać proponowane działanie. Gra może trwać dowolną liczbę rund przez 5-10 minut.

Cel: opanowanie zasady akceptacji, rozwijanie poczucia kolektywności, pracy zespołowej i poczucia wspólnoty.

"Potrzebuję, potrzebuję, potrzebuję..."

Zasady: Wszyscy uczestnicy siedzą w kręgu, jeden podchodzi do losowo wybranej osoby i mówi jej trzy rzeczy, których pilnie i szybko potrzebuje. Odbiorca informacji zapamiętuje ostatnią, podchodzi do innego losowego uczestnika i wymienia trzy rzeczy, których potrzebuje, zaczynając od ostatniej usłyszanej i dodając dwie nowe. Po pewnym czasie gra może stać się bardziej skomplikowana, gdy dwóch lub trzech uczestników rozpocznie grę w tym samym czasie. Gra może trwać 5-10 minut.

Cel: opanowanie zasady nic nie jest złe, rozwijanie refleksyjności, kojarzenie myśli i szybkie reakcje.

"Gra w chodzenie"

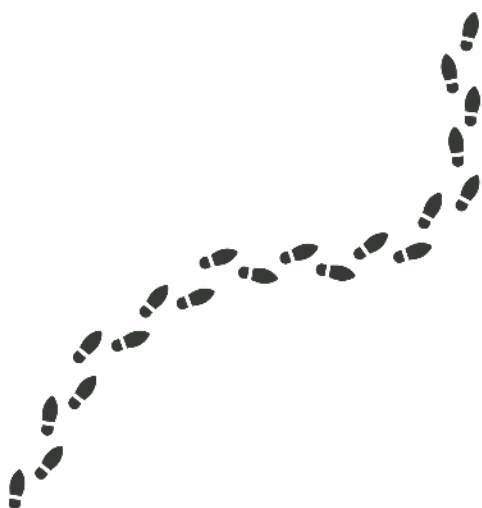
Zasady: Wszyscy chodzą losowo po pokoju. Nauczyciel mówi "stop, teraz tylko jeden idzie". Pierwszy wybrany zaczyna, a kiedy się zatrzyma, inny musi natychmiast zacząć iść, ale zawsze tylko jeden naraz. Stopniowo może stać się bardziej skomplikowane i dwie lub trzy osoby mogą chodzić w tym samym czasie. Gra może trwać 5-10 minut.

Cel: rozwijanie koncentracji, praca zespołowa

"Liczenie"

Zasady: Wszyscy uczestnicy ustawiają się w kole i zaczynają liczyć od 1 do 20, ale bez określonej kolejności, kto liczy następny. Jeśli ktoś popełni błąd lub dwie osoby wypowiedzą liczbę jednocześnie, gra zaczyna się od początku. Gra może trwać do osiągnięcia liczby 20.

Cel: tworzenie poczucia dynamiki grupy, przynależności do grupy jako jednego organizmu, rozwijanie koncentracji (uwagi).

"Zip - zap - boing"

Zasady: "zip" oznacza klaskanie w jednym kierunku, "zap" oznacza klaskanie do przypadkowej osoby, "boing" oznacza zmianę kierunku. Gdy zasady zostaną opanowane, celem nie jest wygrana, ale uznanie za własne postaw innych uczestników. Na przykład jeśli ktoś powiedział "zip" z określonym, specyficznym gestem lub intonacją głosu pozostali powinni ją pożyczyć i powtarzać za każdym razem, gdy "zipują". Gra może trwać 5-10 minut.

Przykład: [\(193\) ZIP-ZAP-BOING | warm-up activity - YouTube](#)

Cel: rozgrzewka, budowanie charakteru

→ Zaawansowane gry rozwijające dodatkowe umiejętności

"Jestem, jestem, jestem"

Zasady: Uczestnicy ustawiają się w kole, jeden wchodzi do koła i mówi "Jestem...", inny podchodzi do niego i dodaje automatycznie "Jestem...". Na przykład, jeśli pierwszy mówi "Jestem drzewem", drugi może powiedzieć "Jestem liściem", trzeci "Jestem jesienią" itd. Gdy w kręgu znajdują się cztery osoby, ostatnia z nich dotyka pozostałe trzy, aby wyszły, a osoba pozostająca w kręgu powtarza to, co powiedziała. I znowu ludzie zaczynają wchodzić do kręgu. Gra może trwać 5-10 minut.

Cel: Opanowanie zasad "akceptacji" i "nic nie jest złe"; opanowanie myślenia poprzez skojarzenia i kreatywność.

"Ewolucja"

Zasady: Uczestnicy ustawiają się w dużym kole. Jeden z nich wchodzi do koła i zaczyna chodzić dookoła (w kole), chodząc normalnie. Po nim 3-4 osoby ustawiają się jedna za drugą każda z nich przejmuje typową cechę od poprzedniej (np. machanie rękami/nogami podczas chodzenia) i wyolbrzymia ją/zniekształcając ją.

opanowanie zasady "nic nie jest złe", rozwijanie poczucia charakteru.

„Lustro”

Zasady: Wszyscy uczestnicy są podzieleni na pary. Najpierw jedna osoba z każdej pary prowadzi ruchy, a drugi, stojąc naprzeciwko niego, powtarza te ruchy jak w lustrze. Po 1-2 minutach zamieniają się i ten, który powtarzał czynności zostaje liderem. Po kolejnych 1-2 minutach każda para powinna zacząć poruszać się synchronicznie, stale podając sobie piłkę i czując się nawzajem, zgodnie z zasadą - każdy prowadzi, każdy podąża.

Cel: rozwijanie pracy zespołowej, umiejętność naśladowania odbicia

"Co mi się w tobie podoba"

Zasady: Wszyscy uczestnicy stoją w parach i mówią trzy rzeczy, które lubią w drugiej osobie. Następnie pary zamieniają się i każdy wymienia trzy rzeczy, które lubi w swoim nowym partnerze. Powtarza się to przez kilka rund, aż do wyczerpania par.

Cel: opanowanie zasady "spraw, by partner wyglądał dobrze", pobudzanie uczciwości i obiektywizmu

"Och, grupo, proszę, pokaż mi"

Zasady: 5-6 osób staje w rzędzie. Pozostałe osoby, które nie biorą udziału, proszone są o wymyślenie słowa/przedmiotu. Ktokolwiek wymyśli słowo/przedmiot, powinien powiedzieć "Och, grupo, pokaż mi..." (np. most). Osoby uczestniczące mają 3 sekundy na skonstruowanie tego przedmiotu za pomocą swoich ciał. Każda uczestnicząca "grupa" może spróbować skonstruować 4-5 słów/przedmiotów, a następnie zmienić je na inne.

Cel: opanowanie pracy zespołowej, rozwijanie kreatywności i myślenia skojarzeniowego.

"Jesteśmy"

Zasady: 5-6 osób staje w rzędzie. Pozostałe osoby, które nie biorą udziału w grze, proszone są o wymyślenie słowa, które nie jest przedmiotem. Po otrzymaniu słowa, jedna z osób biorących udział wychodzi do przodu i mówi "jesteśmy...", dodając skojarzenie do wypowiedzianego słowa, a wszyscy uczestnicy mają trzy sekundy na stworzenie obrazu tego, co powiedział pierwszy uczestnik, używając swoich ciał. Następnie rozpoczynają improwizowany monolog w imieniu obrazu, dodając do niego zdanie. Na przykład, jeśli wypowiedzianym słowem jest światło, a pierwszy uczestnik powiedział asocjacyjnie "jesteśmy gaśnicą" uczestnicy tworzą wizerunek gaśnicy i rozpoczynają mówić kolejno: "Jestem bardzo zajęty"; "Są ogniska dookoła mnie, "Nie mam czasu na swoje hobby", "Ludzie zauważają mnie tylko wtedy, gdy mnie potrzebują". Monolog może być kontynuowany do momentu aż opisywana postać jest wystarczająco bogata lub dopóki każdy uczestnik nie doda dwóch zdań w monologu. h or until each participant has added 2 sentences in the monologue.

Cel: nauka tworzenia postaci, opanowanie zasady "nic nie jest złe" i zasady "akceptacji".

"Sceny dla dwóch osób"

Zasady: Wszyscy dzielą się na dwa rzędy i zaczynają wychodzić parami z jednego i drugiego rzędu. Każda para wymienia w sumie trzy zdania w formie dialogu, w którym muszą odpowiedzieć na pytania, kim są, gdzie są i co robią. Na przykład S1 mówi "Jak bardzo urosła trawa na tym stadionie, siostrzyczko?", S2 mówi "Nic dziwnego, że chcieli, żebyśmy ją skosili", S1 "Cóż, jesteśmy najszybszymi kosiarzami w mieście, a mecz zaczyna się za godzinę". Celem jest przekazanie jak największej biografii postaci i znaczenia sytuacji, jak to tylko możliwe w trzech zdaniach, zgodnie z podstawowymi ramami kto, gdzie i co. Gra kończy się, gdy tylko każdy z uczestników weźmie udział w jednej parze i jednym dialogu. Jeśli to możliwe, można rozegrać kolejną rundę gry.

Cel: stymulowanie kreatywności, rozwijanie szybkiego myślenia i uczenie się, jak podążać za partnerem

"Siedem nieistniejących rzeczy"

Zasady: Uczestnicy ustawiają się w kole. Jeden z nich wchodzi do koła, a drugi daje im zadanie powiedzenia siedmiu nieistniejących rzeczy, np. siedem nieistniejących języków. Po każdej wskazanej przez osobę w kręgu rzeczy, pozostali uczestnicy entuzjastycznie i zachęcająco wołają wskazaną liczbę - jeden, dwa, trzy i tak dalej aż do siedmiu.

Na przykład, osoba wewnątrz kręgu krzyczy "strangolian" - pozostali krzyczą "jeden", osoba w środku krzyczy "borgundian" - pozostali krzyczą "dwa" itd.

Cel: Opanowanie zasad "nic nie jest złe", przezwyciężenie napięcia i blokad.

"Zamrażanie"

Zasady: Uczestnicy ustawiają się w kole. Dwóch z nich wchodzi do kręgu i zaczyna odgrywać losową scenkę. W pewnym momencie ktoś z pozostałych uczestników powie "Stop". Dwie osoby działające wewnątrz kręgu zamarzają, a osoba, która powiedziała "Zamrażam/ Stop" dotyka jednej z dwóch zamrożonych osób w kręgu i zajmuje jej miejsce w tej samej pozycji ciała. Dotknięta osoba wraca do kręgu. Nowa osoba w kręgu zaczyna odgrywać nową scenę, zmieniając okoliczności sytuacji. Możesz rozegrać kilka rund tej gry.

Cel: Rozwijanie potencjału twórczego i umiejętności szybkiej zmiany, które są bardzo ważne dla teatru forum.

W przód i w tył

Zasady: 2-3 osoby zaczynają odgrywać scenę z wymyślonego filmu akcji. Scenka musi opierać się na mniejszej ilości słów, a większej ilości ruchu i akcji. Inna osoba, która została wyznaczona na nawigatora gry, zaczyna wydawać komendy, takie jak "Stop", "Do tyłu", "Do przodu". Osoby działające wykonują polecenia, przewijając sytuację do przodu i do tyłu. Można grać do momentu aż historia dobiegnie końca, a następnie przewinąć do początku.

Cel: Rozwijanie koncentracji; nauka dostosowywania się do różnych sytuacji, co jest ważną umiejętnością podczas gry w teatrze forum

- Potrzebne zasoby

Zastosowanie praktyk opisanych w tym module wymaga jedynie odpowiedniej przestrzeni. Przez odpowiednią przestrzeń rozumiemy dowolną otwartą lub zamkniętą przestrzeń (może to być park, boisko szkolne, sala lekcyjna, scena itp), która może pomieścić co najmniej 20 osób i może zapewnić im swobodne i nieskrępowane poruszanie się w przestrzeni. Szkolenie może trwać jedną, dwie lub więcej godzin, w zależności od dostępnego czasu. Jeśli jest wykorzystywane jako wprowadzenie do zastosowania teatru forum, może trwać krócej – 10-20 minut lub czas potrzebny na zastosowanie 2-3 gier improwizacyjnych.

Wskazówki dla nauczycieli - rola i działania

Uwaga i działania nauczycieli podczas stosowania praktyk w tym module muszą być zgodne z poniższymi zaleceniami. Nauczyciel:

- Zastanawia się, które gry wybrać dla danej aktywności- na początku dobrze jest wybrać łatwiejsze gry, aby uczniowie mogli się do nich przyzwyczaić. Następnie stopniowo komplikować zasady lub wprowadzać nowe gry.
- Ustala zasady każdej gry, ale bez określania, kto zaczyna/uczestniczy. Jest to kwestia inicjatywy samych uczniów, ważną rzeczą jest to, aby każdy miał równe szanse uczestnictwa.
- Obserwuje gry i reakcje uczniów. Interweniuje tylko wtedy, gdy jest to konieczne - np. aby wyjaśnić zasady, udzielić wskazówek, gdy zadanie nie jest wystarczająco jasne itp.
- Ocenia, kiedy należy zakończyć grę - kiedy potencjał twórczy uczestników jest wyczerpany, gdy dynamika grupy jest zerwana lub gdy zasada została nauczona w wystarczającym stopniu.
- Uważa, aby nie potępić ani nie ukarać uczniów za to, co powiedzieli. Te gry muszą być bezpiecznym terytorium dla wszystkiego, co przychodzi na myśl.

MODUŁ 2: Prowadzenie teatru forum - zasady i praktyczne porady

Podstawy teoretyczne - podstawowe zasady teatru forum

Teatr forum to forma integracyjnego, interaktywnego teatru, który jest bardzo często wykorzystywany do osiągnięcia określonych celów społecznych. Opiera się na Teatrze Uciśnionych brazylijskiego reżysera Augusto Boala, w którym publiczność uczestniczy w przedstawieniu poprzez możliwość jego zmiany. Boal (1931 - 2009) był brazylijskim reżyserem teatralnym, dramaturgiem, teoretykiem dramatu oraz działaczem politycznym i kulturalnym. Ze względu na kontrowersyjny charakter jego nauczania był prześladowany, aresztowany i torturowany przez reżim i spędził kilka lat swojego życia na wygnaniu. Rozwinął swój Teatr jako metodę teatralną opartą na książce "Pedagogika uciśnionych". Swoją metodę przedstawił również w kontekście całego systemu estetycznego.

Teatr uciśnionych Boala jest zbudowany na szczególnej estetyce, która stara się rozwikłać wyjątkowość świata i istot ludzkich jako jego elementów składowych. Upiera się, że "zrozumienie, poznanie przez doświadczenie i eksperymentowanie poszerzają zdolność rozpoznawania, pojmowania i uczenia się". Jego ojciec, Augusto Boal zastanawia się nad tymi trzema procesami i stwierdza:

" Te procesy wykraczają poza granice moich dociekań i stawiają mnie twarzą w twarz z tym, czego nawet nie szukałem. "Nie szukam: Znajduję" - powiedział Picasso. Robimy to samo, gdy dążąc do tego celu, poświęcamy się widzeniu tego, na co patrzymy, słuchamy tego, co słyszymy, czujemy to, czego dotykamy, piszemy to, co myślimy. Wszyscy jesteśmy Picassami, każdy w swoim stopniu... i na swój sposób".(Boal, A., Estetyka uciśnionych, 2006, Routledge)

Jak twierdzi Shanon Ivey, profesor teatru na Uniwersytecie Stanowym Karoliny Południowej, praca Boala "ma na celu wzmocnienie pozycji zmarginalizowanych populacji i ich sojuszników poprzez ćwiczenie kreatywnego, wspólnego rozwiązywania problemów".

Teatr forum proponuje bardzo surową strukturę przedstawienia, opartą głównie na konkretnym temacie dotyczącym aktualnej kwestii społecznej lub politycznej, która jest ważna dla grupy lub grup ludzi. Może być w większości improwizowany, jedynie z ramami fabuły. Kluczową cechą tej historii jest fakt, że główny bohater znajduje się w momencie kryzysu. Widzowie mają możliwość zaproponowania rozwiązania tych problemów. W ten sposób scenariusz może zostać "przepisany" w celu rozwiązania kryzysu w alternatywny i odpowiedni sposób.

Teatr forum jest raczej kreatywną metodą niż ustaloną procedurą. Jest znacznie bardziej skoncentrowany na procesie artystycznym niż na produkcji artystycznym. Teatr forum skupia się na doznaniach, na uczuciach powstających w konkretnej sytuacji tu i teraz, na empatii. Uczy poprzez odtwarzanie rzeczywistości. Twierdzi, że problem, jeśli jest ignorowany, nie poprawia sytuacji i może być rozwiązany tylko poprzez aktywne uczestnictwo.

Właśnie dlatego ma moc podważania naszej ustalonej percepcji - uprzywilejowywania "jedności" zamiast "zestawów" i "znaków" zamiast "symboli". To jest dokładnie ten moment, w którym teatr forum, oparty na estetyce uciśnionych, krzyżuje się z teatrem improwizowanym. Używając obu jako instrumentów i źródeł pewnej mentalnej postawy, możemy gromadzić wiedzę i świadomość dotyczącą bogactwa, wyjątkowości i nieskończonego potencjału nas samych i otaczającej nas rzeczywistości.

W teatrze forum publiczność współpracuje, uczestniczy i jest aktywnie zaangażowana w doświadczenie. Granice między publicznością a aktorami są bardzo nikłe. Opowiadanie historii może pochodzić z obu stron. Nie opiera się na scenografii - dekoracji i rekwizytach. Nie potrzebuje reżysera, zwłaszcza jeśli scenariusz jest w trakcie tworzenia. Ponieważ służy pewnym celom, związanym z rozwojem i poszerzaniem pola naszego doświadczenia, nadaje się do zastosowania przez różne osoby, niekoniecznie profesjonalnych aktorów

Doświadczenie teatru forum w kontekście obecnej metodologii opiera się na improwizacji i w bardzo ograniczonym stopniu opiera się na wstępnie ustalonych scenariuszach. Pomaga nam przećwiczyć małe rzeczy, abyśmy mogli robić i radzić sobie z dużymi rzeczami; wspólnie przechodzić od pomysłów do wspólnego działania. Celem jest zmiana postaw, działań i reakcji. To nie musi być wielka rzecz, o ile przynosi zmianę.

W teatrze forum bohater nie może dostać tego, czego chce, z powodu pewnego rodzaju uprzedzeń wyrażanych wobec niego. Dlatego pierwszym zadaniem spektaklu i publiczności jest zrozumienie, czym jest to uprzedzenie, dekonstrukcja, a następnie wskazanie go. In forum theatre, the identification of this specific attitude happens by acting it. W teatrze forum identyfikacja konkretnej postawy odbywa się poprzez jej odegranie. Jest to zadanie dla publiczności, ponieważ w teatrze forum publiczność przekształca się z widza w widza-aktora, czyli kogoś, kto ogląda i podejmuje działanie.

Głównymi zasadami podczas tworzenia spektaklu teatru forum są:

- Bohater ma opcje
- Antagonista może się zmienić
- Sojusznik (publiczność) może zmienić przebieg akcji

Praktyczne porady - jak bawić się w teatr forum

Aby czuć się przygotowanym do skoku na głębokie wody teatru forum, trzeba czuć swobodę w wyrażaniu siebie. Jest to coś, co można osiągnąć poprzez trening improwizacyjny i zabawy. Postępując zgodnie z opisanymi i wyjaśnionymi powyżej krokami metodologii, uczniowie mogą zdobyć to doświadczenie poprzez opanowanie zasad improwizacji, a następnie kontynuować tworzenie swojego teatru forum w znaczący i skuteczny sposób.

Powstanie spektaklu opartego na teatrze forum odbywa się poprzez rekrutację aktorów do spektaklu i wybór publiczności. Może to być również wstępny podział ról, ale jeśli dzieje się to wśród uczniów, można zacząć od pytania, kto chce wystąpić w roli wykonawcy. Proponowane scenariusze w MODULE 3 mogą służyć jako podstawa do przydzielenia ról. Oznacza to, że klasa lub nauczyciel muszą najpierw wybrać scenariusz z banku proponowanych scenariuszy.

Po rozdzieleniu ról zgodnie z wybranym scenariuszem występ może się rozpocząć. Pierwszym zadaniem uczniów jest śledzenie podstawowych informacji zawartych w scenariuszu, tak aby opisany konflikt stał się oczywisty. Scenariusze nie zawierają żadnych konkretnych dialogów, co oznacza, że to wykonawcy muszą decydować o tekście dialogów poprzez improwizację. Jedyną rzeczą, której powinni się trzymać, są trzy filary historii:

- kim są bohaterowie
- gdzie się znajdują
- co robią

Podczas gry uczniowie muszą podać powyższe informacje, a tym samym przedstawić konkretną sytuację, która ostatecznie przerodzi się w konflikt oparty na postawach ksenofobicznych. Po osiągnięciu szczytu konfliktu pojawia się postać Jokera.

Joker jest specjalnym typem mediatora, który komunikuje się z publicznością. Głównym celem Jokera jest zidentyfikowanie punktu kulminacyjnego konfliktu i zatrzymanie jego przebiegu. Następnie Joker zaprasza publiczność do próby zidentyfikowania źródła konfliktu i tego, co należy zrobić, aby zapobiec jego eskalacji. Aby to zrobić, Joker zachęca ochotników z publiczności, aby weszli na scenę i wzięli udział w przedstawieniu, którego jedynym celem jest zapobieżenie konfliktowi w sztuce. Ochotnik może albo wybrać określoną rolę z przedstawionego zestawu postaci lub wymyślić nową postać do odegrania w tej samej historii. Joker "przewija" akcję do tyłu, pytając ochotnika od czego zacząć / w którym momencie chciałby interweniować. Następnie Joker rozpoczyna nowy początek tej samej gry od momentu wybranego przez ochotnika-aktora. Wykonawcy muszą następnie działać w taki sam sposób, jak wcześniej, a kiedy nowy wykonawca interweniuje, muszą wziąć pod uwagę jego/jej ingerencję w przebieg akcji i odpowiednio zmienić fabułę. Celem jest zapobieganie sytuacji konfliktowej lub rozwiązanie konfliktu poprzez zmianę sytuacji, w której znajduje się protagonista oraz zmianę postaw i reakcji antagonisty.

Należy pamiętać, że podczas takiego występu:

- Bohater ma możliwość wyboru. Oznacza to, że nie jest skazany na bycie uciskany.
- Antagonista może się zmienić. Oznacza to, że może zmienić swoje postawy i reakcje podczas występu.
- Sojusznik (publiczność) może zmienić przebieg akcji. Oznacza to, że publiczność ma moc decydowania o wyniku historii poprzez artystyczną interwencję, która rzuca wyzwanie i zmienia negatywne stereotypy.

Po osiągnięciu pożądanego rozwiązania sytuacji konfliktowej, Joker może zaprosić innego ochotnika do zaproponowania własnego podejścia do rozwiązywania problemów. To można zrobić kilka razy, do momentu, w którym publiczność będzie skoncentrowana i chętna do współpracy. Następnie klasa może poświęcić kilka minut na zastanowienie się nad sytuacją. Mogą omówić takie tematy jak:

- Co spowodowało konflikt? Jakie postawy spowodowały zachowanie antagonisty?
- Co się stało, gdy interweniował wolontariusz? Co się zmieniło? Dlaczego?

Następnie można wybrać nowy scenariusz, aby rozpocząć nowe przedstawienie.

Potrzebne zasoby - przestrzeń, czas itp.

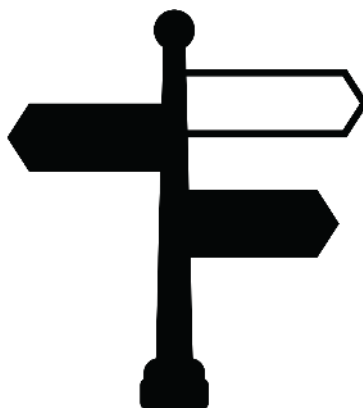
Zastosowanie teatru forum wymaga prawie tyle samo zasobów, co trening improwizacyjny - przestrzeni i czasu, ale wymaga też swobody myślenia i działania, co jest kluczową korzyścią z opanowania sztuki improwizacji

Przez odpowiednią przestrzeń rozumiemy dowolną otwartą lub zamkniętą przestrzeń (może to być park, boisko szkolne, sala lekcyjna, scena itp.), która może pomieścić co najmniej 20 osób i może zapewnić im swobodne i nieskrępowane poruszanie się w przestrzeni. Jeśli teatr forum przenosi się na wyższy poziom, np. grupa uczniów występuje przed całą szkołą, należy zapewnić większą i odpowiednią przestrzeń, aby każdy aktor mógł swobodnie wejść na scenę.

Liczba uczestników - zarówno wykonawców, jak i publiczności, może się różnić w zależności od celu występu. Spektakl może być rozgrywany w małej grupie uczniów (10-20), zmieniając się między wykonawcami i aktorami, lub wśród większej publiczności, np. wszystkimi uczniami w szkole. W takim przypadku liczba wykonawców zależy od wybranego scenariusza. Chociaż każdy może wziąć udział w przedstawieniu jako publiczność, wykonawcy, którzy rozpoczynają grę, muszą mieć pewne wstępne przygotowanie w ramach treningu improwizacji.

Wskazówki dla nauczycieli - rola i działania

Podczas przygotowań i gry rola nauczyciela jest bardzo ważna, ponieważ uczniowie mogą potrzebować wskazówek, aby zrozumieć i wdrożyć ideę improwizowanego i integracyjnego występu.

- Nauczyciel posiada wiedzę i umiejętności pozwalające mu przekazywać uczniom kluczowe wiadomości, zasady i techniki związane z metodologią szkolenia
- Nauczyciel może być pierwszym Jokerem podczas tworzenia przedstawień teatru forum. Następnie może przekazać rolę ochotnikowi z grupy uczniów.
- Nauczyciel jako część publiczności może zacząć od sugestii dotyczących zmian w w przypadku, gdy inni uczniowie na widowni nie są aktywnie zaangażowani. W ten sposób nauczyciel może prowokować i inspirować nowe pomysły uczniów.
- Nauczyciel odgrywa wiodącą rolę podczas dyskusji po stworzonych przedstawieniach. Może zadawać pytania do dyskusji i prowadzić ją w sposób uwzględniający różnorodność, tolerancję i swobodę wypowiedzi.
- Ostatecznym celem nauczyciela jest pomoc w budowaniu przyjaznego środowiska dialogu i zrozumienia, dzieląc się w ten sposób wartościami związanymi z wielokulturowością, różnorodnością i równym traktowaniem różnych ludzi.

MODULE 3: Scenarios for performing forum theatre

Scenariusze do gry w teatr forum są szkieletem opowieści, tworzonym podczas przedstawień teatru forum. W zależności od zastosowanego poziomu improwizacji, scenariusze mogą być opracowywane z wyprzedzeniem lub tworzone w momencie gry. W każdym przypadku scenariusze muszą być budowane według następującej struktury:

1. Odpowiedź na pytanie KTO?
2. Odpowiedź na pytanie GDZIE?
3. Odpowiedź na pytanie CO?

Pierwsza część każdego scenariusza musi zawierać informacje o bohaterze i postaciach, które wezmą udział w ćwiczeniu teatru forum - kim są, jakie jest ich pochodzenie etniczne/narodowość/pochodzenie społeczne/zawód itp.

Drugie pytanie, na które scenariusze powinny odpowiedzieć, dotyczy miejsca, w którym rozgrywa się scena- na drodze, w szkole, w parku, na stadionie itp.

Trzecia część scenariusza powinna zawierać informacje o sytuacji konfliktowej - jaki jest konkretny kontekst, który wywołuje konflikt? W jaki sposób postawy ksenofobiczne powodują sytuację konfliktową, którą ćwiczenie teatru forum będzie próbowało rozwiązać?

Scenariusze te powinny być bardzo podstawowe (określać tylko najważniejszy kontekst, odpowiadając na trzy pytania), konkretna sytuacja i wizerunek postaci zostanie szczegółowo opracowany przez zaangażowanych uczniów za pomocą improwizacji.

Scenariusze te powinny być bardzo podstawowe (określać tylko najważniejszy kontekst, odpowiadając na trzy pytania), konkretna sytuacja i wizerunek postaci zostanie szczegółowo opracowany przez zaangażowanych uczniów za pomocą improwizacji.

Kolejna część metodologii proponuje 21 gotowych scenariuszy, które można wykorzystać na początku, aby uczniowie przyzwyczaili się do struktury i rodzaju prezentowanych w nich informacji. Po pewnym czasie mogą oni zacząć wymyślać własne scenariusze dla teatru forum.

Scenariusz 1 SAA:

1/ Kto:

- a. matka, Bułgarka
- b. ojciec, Bułgar
- c. ich syn
- d. dziewczyna syna, pochodzenia irlandzkiego.

2/ GDZIE:

Salon bułgarskiej rodziny w małym bułgarskim miasteczku.

3/ CO:

Młoda para mieszka za granicą, a teraz odwiedza rodziców chłopaka w Bułgarii. Chłopak planuje przedstawić swoją dziewczynę. Rodzina nie może się doczekać spotkania z dziewczyną, myśląc, że jest ona również Bułgarką. Ona przedstawia się, a rodzice stają zdziwieni i oniemiaли. Syn zaczyna tłumaczyć, że w dzisiejszym świecie pochodzenie nie ma znaczenia, ale jego rodzice uważają dokładnie odwrotnie i nadal wypowiadają ksenofobiczne zdania na temat dziewczyny. Zamiast ich uspokoić, słowa syna jeszcze bardziej irytują obie strony.

Scenariusz 2 SAA

1/ KTO:

- a. kibic piłki nożnej, Bułgar;
- b. romski chłopiec;
- c. Rom, ojciec chłopca;
- d. inny fan piłki nożnej, który jest członkiem BHC (bułgarska organizacja praw człowieka)

2/ GDZIE :

Przy wejściu na Stadion Narodowy Vasil Levski, Sofia

3/ CO:

Wszyscy czekają na wejście, aby obejrzeć mecz piłki nożnej. Kibic myśli, że Rom próbuje go okraść, więc zaczyna się kłócić z nim i jego ojcem. Członek BHC dołącza do kłótni, aby wyjaśnić, że to wszystko są uprzedzenia i agresywnie próbuje argumentować swoje racje. Napięcie rośnie.

Scenariusz 1 AMK:

KTO

dwóch kibiców Olympiakosu, Greków

dwóch kibiców Galatasaray,

turecki właściciel kawiarni

kelner wspierający Galatasaray

GDZIE

W kawiarni w Turcji

CO

Zachodzi słońce. Obie grupy czekają na mecz przy różnych stolikach. Kelner podaje rzeczy, na które kibice mieli ochotę. Olympiakos prowadzi 1-0, a jego kibice zaczynają się cieszyć. Fani GS są wściekli na tę sytuację. Nagle między grupami rozpoczyna się dyskusja na temat swoich drużyn, krajów itp. Fani GS zaczynają wyśmiewać fanów Olympiakosu za ich greckie pochodzenie. Kelner nie może zachować neutralności i wspiera fanów GS w ich obelgach, podczas gdy właściciel kawiarni próbuje wyrzucić wszystkich z kawiarni. Fani Olympiakosu są o krok od rozpoczęcia bójki.

Scenariusz 2 AMK:

KTO

turecka rodzina (matka, ojciec)

ich syn

jeden z krewnych (wujek)

angielski przyjaciel syna

GDZIE

W domu w Stambule

CO

Syn chce wyjechać za granicę do pracy. Najpierw rozmawia ze swoim angielskim przyjacielem o swoich planach wyjazdu za granicę. Pewnego wieczoru postanawia wyjaśnić swoje plany rodzinie. Rodzina sprzeciwia się jego decyzji. Martwią się, że nie będzie w stanie znaleźć pracy, komunikować się z miejscowymi ludźmi, którzy według nich są zimni i niemili i żyć zgodnie ze swoją religią. Wujek próbuje uspokoić wszystkich w pokoju swoimi umiarkowanymi przemówieniami. Jednak angielski przyjaciel wspiera syna i napięcie rośnie. Sytuacja staje się coraz trudniejsza do opanowania.

Scenariusz 3 AMK

KTO

mówca pochodzenia angielskiego

moderator pochodzenia tureckiego

uczestnik pochodzenia francuskiego

uczestnik z Niemiec

uczestnik z Turcji

GDZIE

W sali konferencyjnej w Turcji

WHAT

Prelegent wygłasza wykład na temat narodów (jak stać się narodem, rozwijać go i powiększać). Na początku przemówienie idzie dobrze. W pewnym momencie mówca mówi, że najsilniejszym krajem na świecie jest Wielka Brytania. Ta wypowiedź wywołuje reakcję uczestników. Mówca i uczestnicy zaczynają ze sobą dyskutować. Moderator próbuje interweniować, ale to tylko podgrzewa debatę. Mówca kontynuuje obronę swoich myśli. Jego ksenofobiczne zdania i błędne interpretacje powodują chaos w sali konferencyjnej.

Scenariusz 1 L4Y:

KTO

Lisa, 23-letnia studentka college'u, która pochodzi z małego miasteczka

jej kolega z klasy, John

ich profesor, profesor Smith

GDZIE

Ta scena rozgrywa się na kampusie ich uniwersytetu w stolicy.

WHAT

Znajdują się w sali wykładowej, w której profesor Smith prowadzi wykład na temat nierówności społecznych w ich regionie. Konflikt pojawia się, gdy profesor Smith krytykuje odpowiedź Lisy za to, że jest zbyt uproszczona i odzwierciedla ograniczone myślenie mieszkańców małego miasta. John natychmiast staje w obronie Lisy. Prowadzi to do kłótni między Johnem a profesorem Smithem o to, czy ktoś powinien być traktowany w ten sposób, co sprawia, że Lisa czuje się coraz bardziej niekomfortowo.

Scenariusz 2 L4Y:

KTO

KTO młody mężczyzna, biały, z klasy średniej, pochodzi z wiejskiego obszaru w Europie Wschodniej. Pracuje jako sprzedawca w swojej lokalnej społeczności

dwóch młodych Romów z pobliskiej osady romskiej, którzy regularnie podróżują do wioski, aby sprzedawać swoje towary

dwóch miejscowych policjantów

GDZIE

Scena rozgrywa się na głównej ulicy w centrum miasta, w pobliżu dużego supermarketu, w którym pracuje młody mężczyzna.

CO

Dwaj Romowie podchodzą do młodego mężczyzny przed supermarketem, w którym pracuje, aby zapytać go, czy nie potrzebuje czegoś od nich kupić.

Mężczyzna natychmiast zaczyna krzyczeć, że zadzwoni na policję, ponieważ chcą go zabić. Próbuje wyjaśnić, że chcą tylko sprzedać swoje towary, ale młody człowiek nadal krzyczy w panice. W tym momencie dwóch policjantów podchodzi do mężczyzny i nie mówiąc ani nie pytając o nic, zaczynają zakuwać Romów w kajdanki. Ci sprzeciwiają się i próbują wyjaśnić sytuację, ale policjanci stają się agresywni i próbują wepchnąć ich do radiowozu.

Scenariusz 3 L4Y:

KTO

25-letnia imigrantka z Iranu o imieniu Ali

Jane i Michael - amerykańscy studenci, przyjaciele Alego

międzynarodowy student Victor, przyjaciel Alego, który również pochodzi z Iranu

GDZIE

Scena rozgrywa się w słoneczny dzień w publicznym parku w pobliżu kampusu uczelni Alego. Często tam chodzi, aby się zrelaksować i spędzić trochę czasu na świeżym powietrzu po zajęciach. Dziś dołączyła do niego trójka przyjaciół.

CO:

Konflikt zaczyna się, gdy starszy amerykański dżentelmen pojawia się znikąd i zaczyna wygłaszać obraźliwe uwagi na temat pochodzenia Victora, twierdząc, że "imigranci tacy jak on zawsze kradną pracę Amerykanom". Wywołuje to napięcie między grupą, ponieważ Jane i Michael czują się zawstydzeni przez swojego przyjaciela, podczas gdy Victor staje się wściekły i broni się przed słowami mężczyzny. Victor zostaje sam, aby kłócić się ze starszym dżentelmenem, podczas gdy inni w milczeniu obserwują narastający konflikt.

Scenario 1 Edukopro:

KTO

młody chłopiec, Bośniak

zagraniczny turysta

dwóch młodych mężczyzn, Bośniaków

GDZIE

W małej wiejskiej wiosce w Bośni

CO

Młody chłopiec bawi się samotnie w pobliżu rzeki, kiedy słyszy głosy i widzi w oddali kilku młodych mężczyzn, którzy otoczyli obcokrajowca. Cudzoziemiec próbuje wyjaśnić coś po angielsku, podczas gdy młodzi mężczyźni pytają go, skąd jest i co robi w ich wiosce. Oni chcą, by natychmiast odszedł, ale on wciąż tłumaczy, że jest turystą, który zgubił się po tym, jak został okradziony. Oskarżają go o bycie kłamcą i wyzywają go obraźliwymi wyzwiskami. Młody chłopak chce pomóc obcokrajowcowi. On zna miejscowych, ale się ich boi.

Scenariusz 2 Edukopro:

KTO

dwóch młodych chłopców

Arab podróżujący ze swoją dziewczyną

dziewczyna

inni pasażerowie

GDZIE

Scena rozgrywa się w publicznym autobusie w Sarajewie.

CO

Jest upalny dzień, a atmosfera jest napięta; ludzie dzielą się ograniczoną przestrzenią, starając się zapewnić sobie komfort. Na jednym z przystanków wsiada dwóch młodych chłopaków, którzy natychmiast zaczynają żartować i głośno komentować wygląd innych pasażerów. Najbardziej narażonym jest arabski chłopak podróżujący ze swoją dziewczyną. Próbuje ich ignorować, ale po pewnym czasie ma dość i reaguje. Młodzi chłopcy konfrontują się z nim, mówiąc, że nie jest w ich kraju mile widziany. Napięcie rośnie, gdy arabski chłopiec próbuje przekonać ich, że się mylą.

Scenariusz 3 Edukopro:

KTO

kilku miejscowych uczniów

chłopiec uchodźca z Bośni

nauczyciel

GDZIE

Scena rozgrywa się przed szkołą w węgierskim mieście

CO

Na krótkiej przerwie dzieci właśnie rozpoczynają grę w koszykówkę, śmiejąc się i dobrze się bawiąc. Ale wtedy podchodzi jeden chłopiec, uchodźca z Bośni, który właśnie przybył do szkoły. Rozgląda się nerwowo, mając nadzieję, że będzie mógł dołączyć do zabawy. Jednak inne dzieci natychmiast zaczynają go wyśmiewać i wykluczają go ze swojej grupy. Śmieją się z jego akcentu i nieśmiałości, kpiąc z jego nieznamomości ich kultury i języka. Chłopiec zwiesza głowę w zawstydzeniu, gdy próbuje się wytłumaczyć i dopasować. Nauczyciel obserwujący ich w pobliżu krzyczy na nich, aby zaczęli grać. Wszyscy zaczynają grać, a w międzyczasie wszyscy naśmiewają się z bośniackiego chłopca. Chłopiec próbuje się bronić, ale miejscowi uczniowie stają się jeszcze bardziej wrogo nastawieni.

Scenariusz 1 YYSK:

KTO

Słowaczka

Brytyjczyk (mąż Słowaczki)

słowaccy mężczyźni (fani piłki nożnej)

dwujęzyczny chłopiec (dziecko Słowaczki i Brytyjczyka)

GDZIE

"widownia" stadionu piłkarskiego - Słowacja.

CO

Mąż (Anglik) i żona (Słowaczka) przyszli obejrzeć mecz piłki nożnej swojego 7-letniego dziecka. Podczas meczu ojciec chłopca krzyczy na syna po angielsku (wykrzykuje różne rzeczy, aby zachęcić syna do lepszej gry, wykrzykuje polecenia, jak poprawić jego grę). Kiedy słowacki kibic to słyszy, jest poirytowany, że Anglik mówi po angielsku. Atakuje go werbalnie, ponieważ mówi w innym języku, chociaż jest na Słowacji. Kibic uważa, że skoro są na Słowacji, powinni mówić wyłącznie po słowacku. Słowacka kobieta staje w obronie męża i mówi fanowi, żeby się wycofał. Napięcie między nimi rośnie.

Scenariusz 2 YYSK:

KTO

student z wymiany z Belgii (dziewczyna)

uczeń lokalnej szkoły 1 (chłopiec)

uczeń lokalnej szkoły 2 (dziewczyna)

GDZIE

Na korytarzu w szkole

CO

To dzieje się w Koszycach, mieście na Słowacji. Dwoje uczniów idzie korytarzem z uczennicą z Belgii, która właśnie przyjechała do szkoły tydzień wcześniej. Zadają jej nieszkodliwie wyglądające pytania: czy naprawdę jedzą tyle gofrów dziennie w Belgii i czy dzieci w Belgii mają cukrzycę od belgijskiej czekolady. Belgijska studentka odpowiada na te pytania, chociaż czuje się niekomfortowo. Boi się powiedzieć im, żeby przestali, bo jest zbyt nieśmiała. Kontynuują stereotypowe traktowanie, a dziewczyna czuje się tak dotknięta, że zaczyna płakać.

Scenariusz 3 YYSK:

KTO

kobieta w hidżabie

dziecko kobiety (6 lat)

starsza pielęgniarka

GDZIE

poczekalnia oddziału ratunkowego szpitala w małym mieście

CO

Muzułmanka przychodzi do szpitala w Wilnie, stolicy Litwy. Jest z dzieckiem, które ma wysoką gorączkę, ale nie zagrażającą życiu. Poczekałnia jest dość pełna i wciąż przybywają nowi pacjenci. Matka i jej dziecko czekają już prawie dwie godziny, ale litewska pielęgniarka wciąż wywołuje innych pacjentów, nawet tych, którzy przybyli po matce i jej dziecku. Pielęgniarka nigdy nie leczyła nikogo pochodzenia muzułmańskiego i boi się tego doświadczenia. Gorączka dziecka wciąż rośnie, ale pielęgniarka nadal ich nie wzywa, a matka zaczyna panikować.

Scenariusz 1 ZSS Ustrzyki Dolne:

KTO

- a. niezdarny kelner;
- b. francuski turysta;
- c. chiński turysta;
- d. właściciel restauracji

GDZIE

W restauracji

CO

Niezdarny kelner próbuje przyjąć zamówienie francuskiego i chińskiego turysty, ale ciągle myli ich narodowości i stereotypy. Francuski turysta czuje się obrażony, gdy kelner zakłada, że chce zamówić tylko ślimaki i wino, podczas gdy chiński turysta staje się sfrustrowany, gdy kelner oferuje mu ciasteczka z wróżbą i pyta, czy zna kung fu. Właściciel lokalu próbuje interweniować, ale nieporozumienia i stereotypy nadal powodują chaos w restauracji.

Scenariusz 2 ZSS Ustrzyki Dolne:

KTO

młoda kobieta ubiegająca się o azyl

urzędnik imigracyjny

prawnik reprezentujący kobietę

sędzia

GDZIE

W sali sądowej

CO

CO Młoda kobieta ubiega się o azyl w kraju, ale urzędnik imigracyjny jest sceptyczny wobec jej wniosku i twierdzi, że próbuje ona jedynie wykorzystać system. Prawnik reprezentujący kobietę próbuje uzasadnić jej sprawę i przedstawić dowody na niebezpieczeństwo, na jakie narażona jest w swoim kraju, ale urzędnik imigracyjny nadal zachowuje się lekceważąco i osądza ją. Sędzia musi zdecydować, czy przyznać kobiecie azyl, czy też odesłać ją z powrotem do kraju pochodzenia, gdzie potencjalnie grozi jej niebezpieczeństwo. Sytuacja staje się coraz bardziej napięta, gdy bohaterowie debatują nad kwestiami ksenofobii i imigracji.

Scenariusz 3 Ustrzyki:

KTO

barman

stały klient

nowy klient z obcym akcentem

grupa przyjaciół

GDZIE

W barze

CO

Stały klient staje się coraz bardziej wrogi i agresywny wobec nowego klienta z obcym akcentem, wygłaszając ksenofobiczne komentarze i oskarżając go o odbieranie miejsc pracy rodowitym obywatelom. Grupa przyjaciół próbuje interweniować i bronić nowego klienta, ale stały klient staje się coraz bardziej konfrontacyjny. Barman próbuje załagodzić sytuację, ale napięcie między stałym i nowym klientem rośnie jeszcze bardziej.

Scenariusz 1 Be You:

KTO

Węgierka, która jest sprzedawcą w sklepie

Węgierka, która jest sprzedawcą w sklepie

mężczyzna i kobieta (mężczyzna jest pochodzenia węgierskiego, a kobieta rumuńskiego), którzy są starszą parą i klientami mieszkającymi w pobliżu sklepu na rogu

GDZIE

Sklep na rogu ulicy w pobliżu głównej drogi w małym miasteczku w Rumunii, gdzie większość mieszkańców jest narodowości węgierskiej

CO

Mężczyzna przejeżdża przez małe miasteczko i musi się zatrzymać, aby kupić wodę i jedzenie na długą drogę, która go czeka. Zauważa sklep na rogu i zatrzymuje się, aby kupić wodę i jedzenie. Wewnątrz sklepu znajduje się ekspedientka i starsza para. Mężczyzna prosi o to, czego potrzebuje. Z odpowiedzi sprzedawczyni wnioskując, że nie mówi ona zbyt dobrze po rumuńsku i zaczyna krzyczeć do kobiety, dlaczego nie mówi dobrze w języku urzędowym i jak to się stało, że pracuje tutaj, przywołując historyczny konflikt między dwoma narodami. Starsza para interweniuje, aby uspokoić sytuację, mówiąc mężczyźnie, że obie narodowości żyją w mieście w pokoju, ale młody człowiek staje się coraz bardziej agresywny.

Scenariusz 2 Be You:

KTO

pasażerowie w różnym wieku i z różnych środowisk (młodzi uczniowie, dorośli, osoby starsze)

starsze) tradycyjna rodzina romska (matka, ojciec i młody syn)

młody student

rumuński starzec

GDZIE

Dwuwagony pociąg w ruchu pełen pasażerów

CO

Dwuwagony pociąg odjeżdża z głównej stacji kolejowej w kierunku docelowym, którym jest stolica Rumunii. Zazwyczaj trasa jest bardzo zatłoczona, wielu pasażerów korzysta z pociągu. Dwa wagony pociągu są wypełnione pasażerami w różnym wieku: młodzi studenci, dorośli, osoby starsze. Tylko kilka miejsc jest dostępnych losowo. W pewnym momencie do pociągu wsiada tradycyjna romska rodzina. Rozglądają się szukają miejsc siedzących w zatłoczonym pociągu, podczas gdy inni pasażerowie zaczynają szukać swoich toreb, rzeczy i trzymają je mocno, aby nie zostały skradzione. Gdy romska rodzina w końcu zajmuje osobne miejsca, zirytowany rumuński starzec wygłasza rasistowski komentarz, że Romowie są złodziejami i powinni mieć osobne wagony w pociągu. Młody student obok niego nie może znieść tego komentarza i odpowiada staruszkowi, mówiąc, że wszyscy jesteśmy obywatelami i powinniśmy cieszyć się tymi samymi prawami wszędzie bez względu na pochodzenie etniczne, kulturę, język i inne cechy kulturowe. Starzec staje się bardziej zirytowany, że młody student ośmielił się mu zaprzeczyć i rozpoczyna się kłótnia w pociągu. Inni pasażerowie popierają zdanie rumuńskiego starca.

Scenariusz 3 Be You:

grupa 3 przyjaciół, którzy są w tej samej klasie (przyjaciele są pochodzenia rumuńskiego) nauczyciel wychowania fizycznego

syryjski chłopiec

inni uczniowie (są pochodzenia rumuńskiego)

nauczyciel wychowania fizycznego

GDZIE

Duże zewnętrzne boisko sportowe szkoły średniej w rumuńskim mieście

3/ What:

Zajęcia rozpoczynają się na zewnątrz, na szkolnym boisku sportowym, uczniowie ustawiają się w kolejce do rozgrzewki. Nauczyciel ogłasza, że podczas tych zajęć będą grać w siatkówkę wykorzystując oba boiska. Nauczyciel tworzy drużyny, a Syryjczyk, który już wcześniej spotkał się z chłodem i podejrzliwością ze strony niektórych rumuńskich kolegów, jest w drużynie z trzema przyjaciółmi. Przed rozpoczęciem zajęć jeden z trójki przyjaciół próbuje porozmawiać z nauczycielem, aby przeniósł syryjskiego chłopca do przeciwnej drużyny. Nauczyciel odmawia i zachęca do współpracy.

Rozpoczyna się mecz siatkówki, ale zamiast współpracy zespołowej, trójka przyjaciół marginalizuje syryjskiego chłopca i znęca się nad nim. Podczas gdy nauczyciel obserwuje drugie boisko, jeden z trzech kolegów potrąca syryjskiego chłopca, który upada. Pozostali uczniowie zauważają to i próbują pomóc syryjskiemu chłopcu, ale trójka przyjaciół nie przestaje go atakować i sytuacja się pogarsza.

Dodatkowe zasoby

- Dobre praktyki, które można przenieść i zastosować w kontekście obecnej metodologii
- - Opis praktyki-
- W jaki sposób można ją zastosować/przenieść w odniesieniu do metodologii?

1. TEATR FORUM NA TEMAT SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ

Czas: 50 minut

Proces: Rozpocznij od krótkiej dyskusji na tematy (nierówność płci, niepełnosprawność, wiek, religia, rasa, dyskryminacja), co do których uczestnicy czują się mocną potrzebę przestrzegania sprawiedliwości społecznej i praw człowieka. Wybierz dwa lub trzy główne pomysły i utwórz dwie lub trzy grupy, w zależności od wielkości całej grupy. Daj grupom dziesięć minut na wymyślenie trzyminutowej scenki. Członek publiczności będzie mógł zająć miejsce aktora i znaleźć sposób na zmianę sceny. Pozostali aktorzy muszą reagować na zmiany. Proces ten może być kontynuowany, dopóki scena nie zmieni się na tyle, by doprowadzić do sprawiedliwego rozwiązania. Daj każdej grupie szansę na wzięcie udziału w ten sam sposób.

2. SPORT PRZECIWKO KSENOFOBII

https://buyukkolej.k12.tr/public/uploads/images/Buyuk_Nesil_Dergiler/Buyuk_Nesil_28.pdf

Za pomocą tych działań uczestnicy zbadali, w jaki sposób dialog międzykulturowy i edukacja mogą być środkami zapobiegania i doświadczania wzbogacenia kulturowego opartego na uznaniu różnorodności.

3. KIM JESTEM?

1. Narysuj okrąg na podłodze lub zaznacz wyznaczoną "przestrzeń" w inny sposób.
2. Przeczytaj poniższe stwierdzenia (uzupełnij je, jeśli chcesz) i poproś uczniów o wejście do kręgu, jeśli uważają, że odnoszą się one do nich.
3. Podejdź do kręgu, jeśli... masz brązowe włosy / nosisz okulary / lubisz piłkę nożną / przynosisz do szkoły suchy prowiant / masz niebieskie oczy / masz braci lub siostry / mówisz w innym języku.
4. Zakończ, mówiąc: "Wejdź do kręgu, jeśli jesteś w [wstaw klasę / nazwę roku]", a dzieci krzyczą "Jesteśmy!".
5. Wyjaśnij, że wszystkie te różne czynniki składają się na indywidualną tożsamość dzieci.

4. OBROŃCA

Rozpocznij od wskazania bardzo dużego, otwartego terenu, po którym uczniowie mogą się poruszać. Poproś uczniów, aby po cichu chodzili po nim w swoim normalnym tempie. Po minucie lub dwóch, poproś uczniów, aby potajemnie wybrali jedną osobę z grupy i wyobrazili sobie, że ta osoba ma siłę lub energię, która zmusza ją do trzymania się jak najdalej od niej.

Postaraj się zbliżyć do tej nowej osoby o pozytywnej sile tak blisko, jak to tylko możliwe, pamiętając, by również trzymać się jak najdalej od osoby o przeciwnej sile. Jeśli to możliwe, zasugeruj, aby uczniowie utrzymywali obrońcę (pozytywną siłę) między sobą a wrogiem (negatywną siłą) przez cały czas.

<https://dbp.theatredance.utexas.edu/content/defender>

5. OGRÓD TOLERANCJI MEVLANY

Rozpocznij od wyznaczenia bardzo dużego, otwartego obszaru gry, po którym uczniowie mogą się poruszać. Poproś uczniów, aby po cichu chodzili po pokoju w swoim normalnym tempie. Po minucie lub dwóch, poproś uczniów, aby potajemnie wybrali jedną osobę w grupie i wyobrazili sobie, że ta osoba ma siłę lub energię, która zmusza ją do trzymania się jak najdalej.

Bądź bardzo ostrożny w wyborze. Nie wypowiadaj imienia tej osoby ani nie dawaj jej żadnych wskazówek, że została wybrana. Idź dalej, ale teraz staraj się trzymać jak najdalej od tej osoby. Następnie potajemnie wybierz inną osobę w pokoju, aby reprezentowała siłę lub energię, która przyciąga cię jak najbliżej niej. Spróbuj poruszać się jak najbliżej tej nowej pozytywnej osoby; pamiętaj, aby trzymać się jak najdalej od osoby reprezentującej siłę przeciwną. Jeśli to możliwe, zasugeruj uczniom, aby utrzymywali obrońcę (pozytywną siłę) między sobą a wrogiem (negatywną siłą) przez cały czas.

6. DYSKRYMINACJA - ODGRYWANIE RÓL

1. Podziel klasę na grupy i rozdaj każdej z nich kartę do odgrywania ról dyskryminacyjnych. Możesz przydzielić uczniów do grup przed lekcją, aby zapewnić wystarczającą liczbę ról dla każdego ucznia w przydzielonym scenariuszu. Każda karta określa liczbę postaci w danym scenariuszu.
2. Daj grupom trochę czasu na zaplanowanie sposobu odegrania scenek. Można odegrać przykład, aby podkreślić, w jaki sposób uczniowie mają wykonać zadanie.
3. When the time is up, groups should perform their role play for the class.
4. Gdy czas minie, grupy powinny odegrać swoje scenki dla klasy.
5. Scenariusze przedstawione na kartach do odgrywania ról dyskryminacyjnych zostały wybrane z myślą o poruszeniu konkretnych kwestii związanych z karierą i równością. W sekcji notatek pomocniczych znajdują się pomocne notatki / kontekst, aby pomóc w zarządzaniu dyskusjami, które wynikają z tego ćwiczenia. Sugerujemy zapoznanie się z nimi przed rozpoczęciem ćwiczenia.
6. Po omówieniu przez klasę odgrywanych ról, możesz poprosić grupy o odegranie ról, w jaki sposób ich zdaniem osoba dyskryminowana powinna poradzić sobie z sytuacją. Niektóre dzieci prawdopodobnie zareagują bardzo dobrze, inne będą potrzebowały różnych podpowiedzi

7. Zakończ ćwiczenie, wyjaśniając, że dostępnych jest wiele różnych zawodów i nikt nie jest wykluczony z żadnego z nich ze względu na pochodzenie, z powodu rasy, religii, płci, niepełnosprawności, wieku lub orientacji seksualnej.

7. RÓŻE I CIERNIE

-Zachęć uczniów do podzielenia się z klasą najważniejszymi i najmniej ważnymi wydarzeniami z weekendu.

-Staraj się poznać życie uczniów poza szkołą.

-Rozmawiaj o dobrych i złych doświadczeniach z tolerancją, aby pomóc uczniom zrozumieć, jak ważna jest tolerancja.

-Zachęcaj uczniów do przeciwstawiania się działaniom ksenofobicznym poprzez wypowiadanie się przeciwko nietolerancji.

-Postaw sobie za cel poznanie życia uczniów poza szkołą, aby pokazać, że zależy ci na nich jako jednostkach.

-Pokaż uczniom, że jako nauczyciel poświęcasz czas na poznanie ich życia poza szkołą. Dzięki temu będą wiedzieć, że zależy ci na nich i ich doświadczeniach.

Pomoże to również budować zaufanie i szacunek, które są niezbędne do zwalczania ksenofobii.

8. DAJ MI WYJŚCIE

Nazwa gry: "Daj mi wyjście"

JOKER: Joker musi skupić swoją uwagę na całej widowni.

Joker musi znajdować się w trójkącie: publiczność - Joker - scena. Na początku sztuki Joker wprowadza publiczność w sztukę, podaje, gdzie się odbywa, podaje nazwę sztuki i wykonuje kilka zabaw z publicznością.

Po odegraniu sztuki Joker pyta widzów, czy rozpoznają sytuację i czy jest ona realistyczna

Joker przedstawia aktorów i realizuje gorące krzesło

wywiad. Sztuka jest odgrywana po raz drugi i teraz realizowane są interwencje publiczność

Kiedy ktoś z publiczności myśli, że sytuacja może się zmienić w pewnym momencie, interweniuje i mówi STOP (jeśli nie ma interwencji, Joker może zatrzymać scenę i zachęcić do interwencji).

9. DYSKRYMINACJA

W tej grze różni uczniowie wcielają się w różne role (lista ról w "Liście ról" na dysku, może być edytowana według uznania nauczyciela) zgodnie z przekazanym im dokumentem (lub e-mailem itp.). Nie wolno im ujawniać tych ról innym osobom podczas gry. Uczniowie muszą "zapomnieć", kim są w ogóle, wcielić się w te role i wyobrazić sobie, jak to jest być tą osobą.

Aby wczuć się w rolę, nauczyciel może włączyć uspokajającą muzykę i poprosić uczniów o wyobrazenie sobie, że odgrywają daną rolę i udzielają odpowiedzi: Jak wyglądało twoje dzieciństwo? O czym marzyłeś? Czy lubiłeś szkołę? Co jesz na śniadanie? Jak wygląda twoje życie?

Następnie prowadzący wyjaśnia, że odczyta stwierdzenia (z "Listy stwierdzeń" na dysku, którą można dodać lub edytować). Uczniowie używają długopisu i papieru, palców lub innych sposobów zaznaczania postępów. Najlepiej byłoby, gdyby było to coś widocznego, czego nie zapomną, jak długopis i kartka papieru, klocki lub korzystanie z elementów gry (każdy uczeń powinien mieć własne). Nauczyciel odczyta stwierdzenia i jeśli uczniowie ZGADZAJĄ się z tym stwierdzeniem pasującym do ich ROLI, zaznaczają tak / przesuwają element itp.

Celem tego ćwiczenia jest pokazanie, że nie wszyscy są równi i nie mają takich samych szans i możliwości.

10. PEDAGOGIKA PRZECIW DYSKRYMINACJI

Niniejszy przewodnik może być wykorzystywany na lekcjach poradnictwa w szkołach, a ćwiczenia w nim zawarte są przydatne w rozwiązywaniu problemu ksenofobii i dyskryminacji.

11. NORMY DO DYSKUSJI W KLASIE

-Edukuj siebie i innych na temat różnych kultur: Jednym ze sposobów, aby stać się bardziej tolerancyjnym wobec innych jest zrozumienie, skąd pochodzą. Dowiedz się o zwyczajach, tradycjach i wierzeniach różnych kultur. Pomoże ci to spojrzeć na rzeczy z innej perspektywy i docenić ich wyjątkowość. Co więcej, dziel się swoją wiedzą z innymi, aby pomóc im również stać się bardziej wyrozumiałymi. -

-Bądź sojusznikiem: Jeśli jesteś świadkiem niesprawiedliwego traktowania kogoś ze względu na jego pochodzenie kulturowe, stań w jego obronie. Zabierz głos i poinformuj tę osobę, że jesteś jej sojusznikiem. To pomoże im pokazać, że nie są sami i że są ludzie, którzy ich wspierają i troszczą się o nich.

-Obalaj negatywne stereotypy: Stereotypy często prowadzą do ksenofobicznych postaw i zachowań. Kiedy słyszysz, że ktoś generalizuje na temat jakiejś grupy ludzi, zakwestionuj to. Zadawaj pytania i zachęcaj do otwartości i krytycznego myślenia.

12. EDUKUJ

<https://erasmus-plus.ec.europa.eu/projects/search/details/2018-1-DE03-KA229-047270>

<https://viewer.joomag.com/educate-theatre-for-change-2020/0088875001551211693?short&>

<https://twinspace.etwinning.net/90830/home>

Można skorzystać z etapów procesu twórczego, określonych w projekcie:

- Wyobraź sobie i twórz
- Eksploruj/odkrywaj i eksperymentuj
- Twórz zabawy wstępne
- Popraw i udoskonal
- Zaprezentuj i wykonaj
- Reflektuj/przemyśl i oceniaj

13. GŁOS MŁODZIEŻY W SPRAWIE RASIZMU I KSENOFOBII

<https://erasmus-plus.ec.europa.eu/projects/search/details/2014-2-TR01-KA105-012251>

W edukacji pozaformalnej możemy wykorzystać studia przypadków, symulacje/odgrywanie ról, pracę w małych grupach, dyskusję, wizyty w terenie itp. w szkołach specjalnie zaprojektowanych przeciwko rasizmowi i ksenofobii.

14. TECHNIKA DRAMATYZACJI W TEATRZE FORUM

<https://erasmusplus.ec.europa.eu/projects/epluprojectdetails#project/214-2-TR01-KA105-012251>

Krótkie historie można znaleźć lub stworzyć. Uczniowie mogą odgrywać te krótkie historie na scenie.

15. JESTEŚMY RÓŻNI, ALE WCIAŻ JESTEŚMY LUDŹMI

W pierwszej rundzie: Twój kolega z klasy, który nie może znaleźć przyjaciela

W drugiej rundzie: ty (wokół nas są dzieci o różnych kolorach twarzy, włosów, oczu. Co nas łączy?)

-Napisz, co jest wspólne dla dwóch rund.

Co was łączy? Obydwaj jesteście ludźmi, obydwaj oddychacie tym samym powietrzem, obydwaj odczuwacie ból.

Obydwaj oddychacie tym samym powietrzem, obydwaj odczuwacie ból, obydwaj potrzebujecie jedzenia i wody, aby przetrwać.

Co sprawia, że jesteś wyjątkowy?

-kolor skóry

-język, którym mówisz

-Twoje hobby i zainteresowania, tolerancja, akceptacja, równość.

16. TWORZENIE ŚRODOWISKA SPRZYJAJĄCEGO WŁĄCZENIU SPOŁECZNEMU

1-Podejmij zobowiązanie do stworzenia środowiska integracyjnego w swojej klasie.

2-Bądź świadomy swoich własnych postaw i zachowań oraz pracuj nad tym, aby kwestionować te, które są dyskryminujące.

3-Bądź pozytywnym wzorem tolerancji, akceptacji i równości.

4-Zachęcaj do otwartego i szczerego dialogu na te tematy ze swoimi uczniami.

5-Zapewnij wszystkim członkom swojej klasy możliwość uczenia się i świętowania różnorodności kultur, religii i środowisk reprezentowanych w klasie.

6-Przejrzyj swoje zasady i praktyki w klasie, aby upewnić się, że są one włączające i nie dyskryminują żadnych grup osób.

7-Poważnie traktuj wszelkie przypadki rasizmu, homofobii lub innych form dyskryminacji i podejmuj odpowiednie działania zgodnie z polityką szkoły.
creating an inclusive environment in your classroom.

17.PYTANIE W KRĘGU PROWADZONE PRZEZ UCZNIA

Zwalczaj ksenofobię za pomocą historii: Podziel się historią, kiedy ty lub lub ktoś, kogo znasz, spotkał się z nietolerancją, rasizmem lub wykluczeniem i jak sobie z tym poradził lub przezwyciężył.

Akceptuj różnice: Stwórz listę rzeczy, które sprawiają, że każda osoba w klasie jest wyjątkowa i wspaniała. Wyeksponuj listę w widocznym miejscu jako przypomnienie o różnorodności i bogactwie w grupie.

Dowiedz się więcej o swojej kulturze i historii rodziny. Może to pomóc docenić ci, skąd pochodzisz i poczuć się bardziej związanym ze swoimi korzeniami.

-Spędzaj czas z bliskimi. Pielęgnuj chwile spędzone razem i twórz nowe wspomnienia, które przetrwają całe życie.

-Spędzaj czas z bliskimi. Pielęgnuj chwile spędzone razem i twórz nowe wspomnienia, które przetrwają całe życie.

-Zorganizuj zjazd rodzinny i świętuj swoje tradycje i dziedzictwo.

-Wybierz się na wycieczkę, aby odwiedzić historyczne miejsca, które są ważne dla twojej kultury.

-Zrób album ze zdjęciami swojej rodziny i wspomnieniami z dzieciństwa.

-Naucz się tradycyjnych tańców i przepisów z Twojej kultury.

-Naucz się tradycyjnych tańców i przepisów z Twojej kultury.

18. WŁĄCZENIE SPOŁECZNE

18. WŁĄCZENIE SPOŁECZNE

19. "JESTEŚMY WYZWANIEM DLA SIEBIE NAWZAJEM".

Czas: 10 minut

Proces:

Uczestnicy rozchodzą się po sali w ciszy i chodzą w normalnym tempie, zamierzając wypełnić przestrzeń. Uczestnicy powinni być świadomi innych osób spacerujących wokół nich. Wszyscy muszą zastygnąć w bezruchu, gdy prowadzący klaśnie i kontynuować chodzenie, gdy prowadzący klaśnie ponownie. Powtórz "zamrożenie" co najmniej 3-4 razy. Grupa kontynuuje chodzenie. Tym razem każdy może zastygnąć w bezruchu bez ostrzeżenia.

Reszta grupy musi się zatrzymać, gdy tylko zauważy, że ktoś jest "zamrożony". Każdy może wznowić chodzenie. Powinno to zostać rozpoznane przez grupę, która kontynuuje chodzenie. Każdy może swobodnie poruszać się w przestrzeni i robić wszystko (zmieniać pozycję, zmieniać dynamikę, zmieniać poziom, na którym ludzie chodzą w przestrzeni, wydawać dźwięki), a wszyscy są zachęceni do otwartości na nawiązywanie kontaktu i bycia pod wpływem innych osób w przestrzeni.

20. DAWANIE I BRANIE

Wskazówki:

Zdefiniuj otwartą przestrzeń jako "scenę", czyli miejsce przed "publicznością". Zaproś część uczniów (najlepiej 5-10) do zabawy. Poproś ich o równomierne ustawienie się na całej przestrzeni sceny, z przestrzenią do poruszania się między nimi. Wszyscy są zamrożeni, z wyjątkiem jednego gracza, który używa powtarzającego się dźwięku i ruchu, aby przemieszczać się w przestrzeni i "przekazać" swój dźwięk/energię ruchu innemu graczowi, który wykonuje nowy powtarzalny dźwięk i ruch.

Gracze mogą używać dosłownych lub abstrakcyjnych ruchów. Na przykład, gracz A tupie nogami i mówi "Boing, Boing, Boing", przemieszczając się przez przestrzeń gry do gracza B, który jest zamrożony; A wykonuje głośne końcowe "Boing" w kierunku gracza B. Następnie A zastyga, a B podskakuje i podskakuje na jednej nodze, mówiąc "A!" do C, a następnie zastyga w bezruchu. C wyciąga ręce, mówiąc, "Ohwah, Ohwah" itd. Po tym, jak grupa będzie grać przez chwilę, uczestnicy zamieniają się grupami i zaczynają od nowa. Wprowadź tematy inspirujące ruch/dźwięk, takie jak: szkoła, empatia, szacunek, dialog międzykulturowy itp.

Gdy "dawanie" zostanie opanowane, wprowadź "branie". W "braniu" gracze powtarzają ten sam schemat, ale zamiast czekać, aż gracz "da" energię, gracze "biorą" ją. Kiedy energia zostanie zabrana, gracz, od którego została zabrana, zamarza. Po tym, jak grupa zrozumie zasady "dawania" i "brania", gracze mogą używać obu; tak więc C może "wziąć" od B, a następnie B może "dać" graczowi A i tak dalej.

21. WSZYSCY JESTEŚMY TACY SAMI WSZYSCY JESTEŚMY RÓŻNI

W ramach projektu zespół współdziałania na rzecz inicjatyw regionalnych i obywatelskich opracował metodologię "teatru edukacyjnego" i przeszkolił nauczycieli w zakresie jej stosowania. Metodologia obejmuje wdrożenie form teatru forum w celu zamiany ról uczniów z różnych społeczności etnicznych. W ten sposób uczestnicy emocjonalnie "wchodzą w rolę" innych i zaczynają widzieć i czuć świat "swoimi zmysłami".

Kluczowym osiągnięciem tej praktyki, które można wdrożyć, jest zrównoważone wykorzystanie dwóch podejść - edukacji teatralnej z jednej strony i praktyk edukacyjnych z drugiej czyli jak zamienić nauczyciela w skutecznego i inspirującego "aktora – trenera". Moglibyśmy również skorzystać z koncepcji udanego teatru edukacyjnego, który powstał w ramach tego projektu.

22. TEATR FORUM DLA TOLERANCJI

Proces obejmuje warsztaty przygotowujące sztukę, a następnie przedstawienie. Warsztaty teatru forum (2h) składają się z trzech etapów:

1-Rozgrzewka publiczności: Można wdrożyć działania relaksacyjne.

2-Przedstawienie: Przedstawienie odbywa się w formie tradycyjnego spektaklu teatralnego, w którym publiczność pozostaje bierna.

Moderator inicjuje dyskusję z publicznością. Gra jest odgrywana ponownie, ale tym razem publiczność odgrywa aktywną rolę, próbując rozwiązać zidentyfikowane problemy, które powstrzymywały uciskaną postać przed osiągnięciem celu. Publiczność może przerwać grę i wziąć w niej udział jako aktorzy, przestrzegając pewnych zasad, wyjaśnionych przez moderatora.

23. IMECE PROJECT

Projekt studiów nad uchodźcami (Refugee Studies Programme) ma na celu wspieranie integracji uchodźców z turecką gospodarką i szerszym społeczeństwem. Jego komponent dotyczący przedsiębiorczości, projekt IMECE ma na celu pomoc uchodźcom w zakładaniu własnych firm

Możemy skorzystać z platformy Maharat min Google, ponieważ obecnie oferuje ona szeroki zakres bezpłatnych kursów w trzech głównych kategoriach: marketing cyfrowy, dane i technologie oraz rozwój kariery. Lekcje są dostępne w formie ponad 100 filmów instruktażowych obejmujących takie zagadnienia jak marketing w wyszukiwarkach, budowanie skutecznej obecności w Internecie, media społecznościowe, reklama online i skuteczny networking. Po ukończeniu kursów uczestnicy otrzymują certyfikat od Google.

24. SCIENCE OF HAPPINESS (POSITIVE PSYCHOLOGY)

Poprzez teatr możemy tworzyć motywacyjne sztuki i scenariusze o tym, jak rozwijać lepsze TY.

Realizacja projektu odbywa się na 3 poziomach:

1-Działania dla dzieci i młodzieży - prowadzone w szkołach, od przedszkola do szkoły średniej, z działaniami promującymi poczucie szczęścia i własnej wartości, pewność siebie i rozwój osobisty; realizowane przez sieć wykwalifikowanych specjalistów, w celu wdrożenia projektu i działań.

2-Szkolenia dla nauczycieli i wychowawców - aby nauczyciele i wychowawcy rozwijali umiejętności swoich uczniów i własny rozwój osobisty z wykorzystaniem najnowszych metodologii psychologii pozytywnej i inteligencji emocjonalnej. Oferowane są certyfikowane szkolenia prowadzone przez wykwalifikowanych specjalistów.

-Warsztaty dla rodziców i rodzin - aby zapewnić rodzicom i rodzinom narzędzia i koncepcje psychologii pozytywnej i nauki o szczęściu, z dynamicznymi zajęciami wzmacniającymi umiejętności rodzicielskie.

25. UPRZEDZENIA, STEREOTYPY, DYSKRYMINACJA I INTEGRACJA

<https://kopin.org/portfolio-items/activity-2-prejudice-stereotypes-discrimination-and-inclusion/>

Nauczyciel wyjaśnia, że sesja rozpocznie się od zabawy, w której bierze udział 7 rywalizujących ze sobą osób, a uczniowie są przedsiębiorcami, którzy muszą zatrudnić inżyniera, aby poleciał w kosmos i założył życie na Księżycu.

Oczywiście z każdym odcinkiem dowiadujemy się więcej o każdej z postaci. Za każdym razem, gdy edukator ujawnia warstwę informacji na slajdach, musi kogoś "zwolnić", usuwając go z szeregu, dopóki nie zostanie jeden, który zostanie "zatrudniony". Ostatni slajd ujawnia kwalifikacje każdej osoby, które przy zatrudnieniu na stanowisko pracy, powinny być pierwsze.

W tej grze uczniowie powinni napisać na swoich kartkach imiona 7 uczestników i skreślić imiona w każdej rundzie. Podczas gry PowerPoint są pewne terminy, które najlepiej jest wyjaśnić, takie jak heteroseksualista, gej, lesbijka, biseksualista, sprawny fizycznie i sprawny umysłowo.

26. PRAWA PODRÓŻNYCH: SPOJRZENIE NA PRZYPADEK MNIEJSZOŚCI ZAGROŻONEJ

<https://www.amnesty.org/en/latest/education/2016/03/three-education-activities-for-young-people-to-challenge-discrimination/>

Trzy działania edukacyjne dla młodych ludzi w celu zwalczania dyskryminacji:

1. Ujawnienie rasizmu: wykorzystanie plakatów do promowania dyskusji na temat rasizmu
2. Złap ogień: walka aktywisty o równość rasową
3. Prawa wędrowców: spojrzenie na przypadek zagrożonej mniejszości

Niniejszy materiał analizuje, w jaki sposób niektóre mniejszości i społeczności spotykają się z dyskryminacją i są narażone na łamanie praw człowieka, analizując przypadek społeczności wędrowców w Wielkiej Brytanii. Poprzez odgrywanie ról i debatę, trzy główne ćwiczenia zachęcają uczniów do zbadania przyczyn koczowniczego stylu życia, zakwestionowanie stereotypów i błędnych przekonań dotyczących podróżujących oraz zbadanie konfliktu związanego z prawami do ziemi

27. PRZYGODY W TEATRZE FORUM

Projekt może być przydatny ze względu na zastosowanie trzech rodzajów specyficznych metod performatywnych- teatru obrazu, teatru niewidzialnego i teatru forum.

"Teatr obrazu" to seria ćwiczeń i zabaw, które stawiają uczestników twarzą w twarz z prawdą o relacjach międzyludzkich w rodzinie i społeczeństwie, bez użycia języka mówionego.

"Teatr niewidzialny" obejmuje publiczność jako aktora, nie podejrzewając, że jest ona uczestnikiem nie w prawdziwej scenie dramatycznej, ale w scenie teatralnej. Jest to środek stymulowania dyskusji, angażowania ludzi w problemy, w formie publicznego forum.

"Teatr forum" to sztuka teatralna, w której ekscytujące dla publiczności zagadnienie jest w nierozwiązanej formie. Widzowie są zapraszani do sugerowania i odgrywania różnych rozwiązań. W ten sposób zdobywają doświadczenie ze wspólnej sprawy.

28. NAUCZANIE OPARTE NA DRAMIE, ZAPOBIEGANIE KONFLIKTOM I KRYTYCZNE MYŚLENIE

<https://erasmus-plus.ec.europa.eu/projects/search/details/2018-1-ES01-KA229-051135>

Two Touch Theatre : <https://www.youtube.com/watch?v=DDRsugZWXnk>

Gym Mat Theatre : https://www.youtube.com/watch?v=j_Ov1pZEd5A

Elementy tej praktyki mogłyby zostać wdrożone na potrzeby kształtowania systemu edukacji teatralnej. Projekt eksperymentuje z szeregiem alternatywnych i interdyscyplinarnych technik performatywnych i edukacyjnych, które można połączyć w sposób zapewniający stworzenie wpływowego i skutecznego systemu szkoleniowego do wdrażania teatru forum w celu zwalczania ksenofobii.

29. KULTURY

Czas: 60- 120 minut , 6-10 uczestników

Każda grupa otrzyma terytorium/kąt, na którym będzie mogła budować swoją kulturę. Na początek każda grupa będzie musiała znaleźć nazwę dla swojego kraju, nazwę dla swojego narodu, stworzyć język, stworzyć flagę i zbudować załóżek społeczności używając materiałów z natury, aby stworzyć historię kraju. Po zakończeniu okresu budowy, dwóch przedstawicieli każdej grupy pojedzie odwiedzić inne kraje, próbując nawiązać kontakt z ich mieszkańcami i znaleźć wspólne cechy. Po procesie interakcji każda grupa przedstawi swoją kulturę i będzie musiała znaleźć wspólną tożsamość, a moderator upewni się, że wszystkie kultury są docenione.

30. OCHRONA PRZED STRONNICZOŚCIĄ

Najlepsze praktyki, które mogą pomóc w zwalczaniu uprzedzeń:

Tolerancja- ważne jest, aby być tolerancyjnym wobec innych, nawet jeśli różnią się od ciebie. Spróbuj postawić się w ich sytuacji i spojrzeć na sprawy z ich perspektywy.

Akceptacja- akceptowanie innych za to, kim są, jest kluczową częścią walki z ksenofobią. Każdy jest inny i powinniśmy celebrować te różnice.

Równość- równe traktowanie wszystkich, bez względu na ich pochodzenie, jest kluczowe w zwalczaniu ksenofobii.

Authors of the methodology for performing forum theatre against xenophobia

ZSS

Ustrzyki

EDUKOPRO

LIFE4YOU

Youthfully Yours SK

StandArt Association

Be You Association

"Akkise Mustafa Kemal Anatolian High School "

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are However, those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Funded by
the European Union

